

ΙΣ ΟΚΤΟΥΣΤΡΟΣ ΔΗ

μακρί λόγος παραινετικός.

In multis quidem & Demonice, multum
distantis interitus & bonorum senti-
tias & improborum cogitationes. multa
viro maximam diffidenciam accipi-
unt in multis consuetudinibus. hi enim
amicos praesentes solum honorant: illi etiam et
longe absentes amant. & quidem improborum
familiaritatis exiguum tempus dissolvit: at bono-
rum amicitias neq. omne aevum deliverit. Exis-
timans igitur deest gloria appetitis & doctrinam
cupessentis bonorum at non malorum esse
invitatoris; misi tibi hunc sermonem donum,
certum argumentum inter nos amicitiae, sig-
num vero cum Hippenico familiaritatis.

Dedit enim liberos ut bonorum substantiae,
sices amicitiae paterna heredes essent. Video
autem et fortunam nobis opitulanti
et praesens tempus favens. Tu enim eruditi-
tatem appetis, ego vero erudiri alios suscipio, et
tu quidem ^{iam} nunc philosopharis, ego vero
philosophantes corrigo. Quot quot igitur
ad suos ipsorum amicos hortatibus orati-
onibus conscribunt, praecelarem facinor-
um suscipiunt, non vero circa politissimum

§. 3. 94. Art. 135.

REPORT OF THE

COMMISSIONERS OF THE

LAND OFFICE

FOR THE YEAR 1880

IN RESPONSE TO A RESOLUTION

PASSED BY THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

ON JANUARY 14, 1879

AND BY THE SENATE

ON FEBRUARY 12, 1879

AND BY THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

ON MARCH 1, 1879

AND BY THE SENATE

ON MARCH 1, 1879

AND BY THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

ON MARCH 1, 1879

AND BY THE SENATE

ON MARCH 1, 1879

AND BY THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

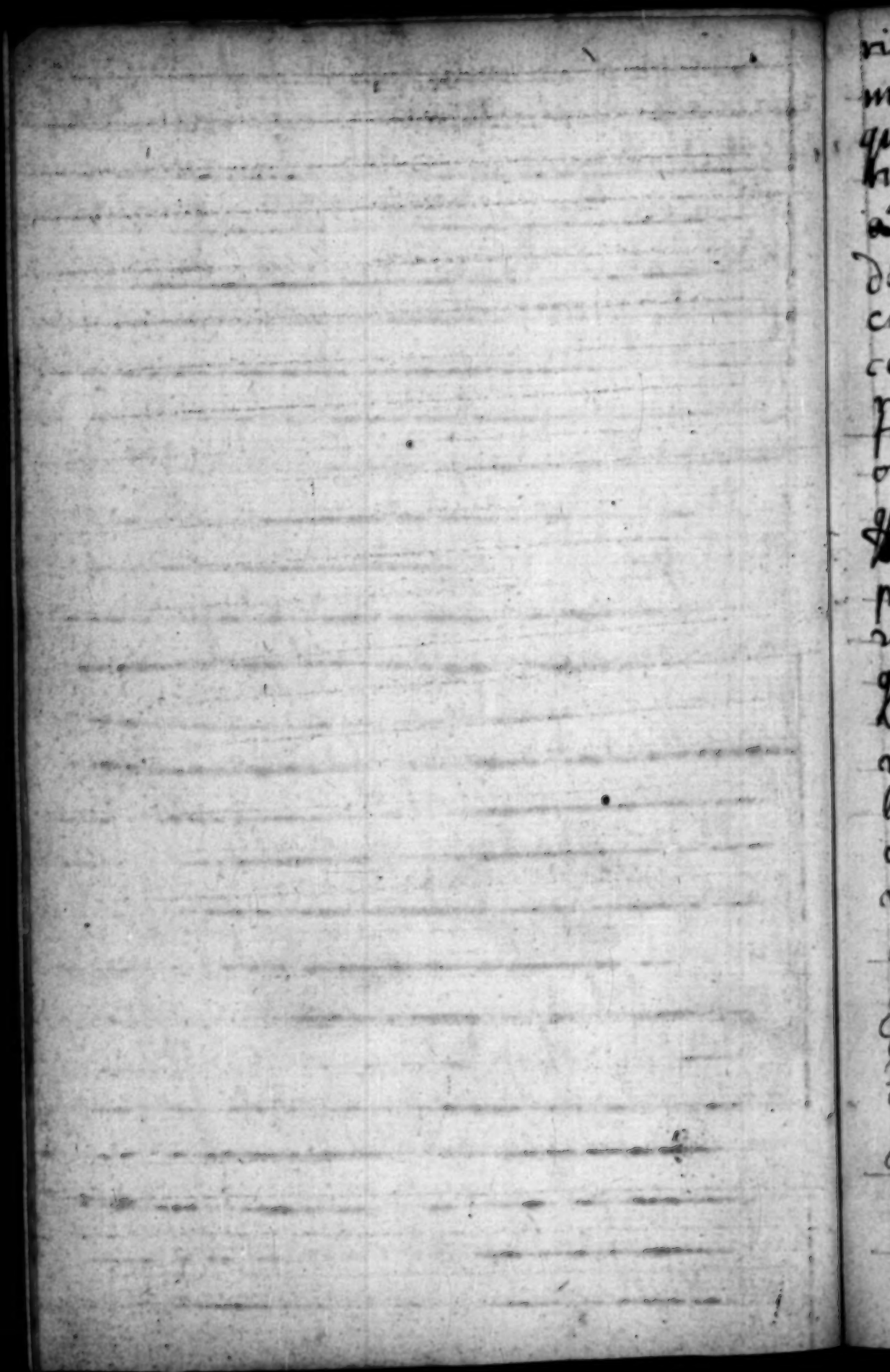
ON MARCH 1, 1879

AND BY THE SENATE

ON MARCH 1, 1879

AND BY THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Philosophia versantur, quotquot adoliscen-
tibus precipiunt, non perquire vim et fa-
cultatem quae in orationibus exercebuntur
sed quomodo ^{deus} ^{non} quae affectus boni nati esse
videbuntur. Tanto magis illi adiectiones
iurant, quanto illi ad sermonem solum
adverant, hinc re moris ipsorum conigunt.
Quam nos qui non hortationem iniecerimus, sed
praecipitionem scripsimus, sumus tibi con-
sulturi, quae oportet adoliscen-
tes appropinquare, et quibus rebus abstinere, et qualibus
quibusdam hominibus uti, et quomodo
suam ipsorum vitam et domum regere.
Quicunque enim vita haec etiam iniecerint
his adiectionibus affligi non poterunt,
qua nulla possessio splendidior neque firmi-
or est. Fortunam enim vitiis ipsius con-
sumit, vel morbus afficit. opulentia
vero vitij magis quam virtutis ministra-
est, facultatem enim ignaviae apparere
ad autem voluptatis adoliscen-
tes advocant, robur vero cum prudentia profu-
dum. Vnde haec plura habetilibus nocuit, et
quidem corpora excedentium amasit, animi
autem cogitationis tenebras offudit. ad vi-
tis possessio quibus sinceri in animis colu-

rit sola quidem conferebat. Divitijs vero
melior, utilior autem nobilitate est, quae
quidem alijs impossibilia, possibilia consti-
tuit quae viro multitudini formidolosa,
ad audacter sustinens, et quidem pignora
dedens, laborem laudem existimant. fa-
cile autem hoc dicere est exq. Hieronimi
certaminibus et Thisei factis, quibus mo-
rum virtus talem ac tantum gloriae notam
factis impressit, ut neq. omni tempore posset
oblivionem inducere. Ab illis q. gloriæ,
quoniam et patris instituta recte datus,
domesticum et pulchrum habebis exem-
plum a me dictum. Neq. enim negligens
vitalis, neq. pigritans pergit vitam, sed
quidem corporis laboribus exercebat, animi
vero pericula sustinebat, neq. divitiarum intempesti-
ve amabat, sed fruebatur quidem praesentibus
bonis, et mortalis curabat utro quae erant
opis ut immortalis, neq. sordide dispicebat
vitam suam ipsius, sed splendidusq. erat
et magnificus et amicis communis et ma-
gis mirabatur circa se sibi studentes, quam
genere propinquos. existimabat enim esse
ad societatem, multo potioris naturam, et
q. et moris genere, et electionem necessi-
tati. ut lingua enim nos omni tempore si
omnes illius actiones demuneraverimus. sed
exquisitum rationem ipsorum alijs temporibus
declavabimus. Specimen utro slipponi

na
vix
den
a
niv
fil
Ex
in
do
ead
not
con
k
aug
m
ad
ai
De
th
ho
Co
ca
p
el
v
E

natura nun exhibuimus, et quod oportet vi-
vendi. Tanquam ad exemplar, legimus qui-
dem illius moris ratum, imitatorum vero et
a mulum paternae virtutis factum: turpe e-
nim picoloris effingere pulchra animalium,
filios vero non imitari bonos parentum.
Existima vero nulli Athletarum sic convinci
in adversarios exercere, ut tibi, videri quom-
do compar fiat patris studiis, sic autem quo-
eodem mentem, impossibile est dispositum esse,
non nullis et pulchris auditis implendum. nam
corpora moderata labori, anima vero boni
sermonibus argui nata est. Quare ego co-
nuabor tibi breviter supponere, quod quod mihi
videtur praecepta plurimum ad virtutem
addidisti, et apud alios omnis hominis bene
audisti. Primum igitur pius esto quod erga
Deos, non solum sacrificans, sed et iuvantibus
stans, illud enim pietatis copiosum signum,
hoc vero morum integritatis argumentum.
Colimur enim semper quidem, maxime vero
cum civitate, sic enim deo tibi simul, et
Deo sacra facere, et legibus in ~~in~~ in
obsequio. Salus esto erga parentis ^{qualis} in pla-
veris erga liqum esse hos liberos.
Exerce eorum quae circa corpus sunt, exerce

[Faint, illegible handwriting on lined paper, likely bleed-through from the reverse side.]

[Faint, illegible handwriting on the right margin of the lined paper.]

lium, non ad robur, sed ad valetudinem
confertur. huius viro compos sis, si de-
nas laborum, adhuc laborare valens. Ne-
que autem pitulante ama, neque sermonem
cum confidentia accipere, illud enim de-
minus hoc finitum. Quae facere tupe-
rit, haec existima, neque dicere est honestum.
assuisci seipsum esse non syth-
eo vultu, sed gravem, per illud enim
superbus, per vero hoc prudens esse
videbitur. Existima maxime tibi decere
ornatum, pudorem, iustitiam, temperantiam:
hij enim omnibus videtur
confineri adolefcentium indolis. Nunquam
quidquam tupe cum feceris sperat clam-
fore. Et tamen si alios latueris, tibi ipse
quidem conscius eris. Deum time, Carum
his honora. Amicos averti, legibus par-
voluptatis vitari quae cum gloria. obla-
tatio enim cum honesto quidem optimus,
sine vero hoc pessimum.

Ne pigritate longam viam ire ad docen-
dum quid utile permittentes, turpi est
viam quidem mercatoris tot et tanta
marta transire causa amplioris fa-
ciendi presentem substantiam, a-
doliscens vero neque quae per terram
sustineri ad meliorem can-
siliandam suam mentem. Moribus
his amans alloqui communis, sermo-
ne vero affabilis, Est autem comi-
talis quidem affari obvios: affabi-
litate vero sermonibus ipsis fami-
liariter alloqui. Suaviter quidem
habere ad verum omnis, ubi autem
optimis, hic enim alijs quidem
non odiosus eris, alijs vero amicus
fies. Alloqui autem cetera fac idem
neque longatior idem, satietas enim
omnium. Exerceat ipsum laboribus
voluntarijs quoposui et necessarijs
sustineri. A quibus vincit animum
turpi horum continentiam exerceat omni-
um, ira, voluptatis in avaris.

Summ. euagg.

Tho. Heurt.
1713.

*Oxonij
Impr. off.
à Barnab.
fio Typo-
grapho
celebri.*

1121.
AA

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟ-
ΝΙΚΟΝ ΛΟΓΟΣ ΠΑΡΕΝΗΠΙΑΣ.

Ν ΠΟΛΛΟΙΣ ΜΕΝ
αἰ Δημότικα, πολὺ θρησκείας
εὐθυσίμων τὰς τε τῆς αὐτοῦ
δαίμων γαίμας, καὶ τὰς τῆς αἰσ-
θαν διακρίσεις. πολὺ ὅμως
ἐκείνη διμερὲς ἐν εὐλαρίᾳ ἐν
τῇς τοῦ ἀλλήλων συμμαχί-
ας, οἱ μὲν γὰρ τοῦ φίλου πα-
τρίας μόνον τιμῶσιν, οἱ δὲ καὶ
μακρὰν ἀπόστασιν ἀγαπῶσι.

καὶ τὰς μὲν τῆς φιλίας συμμαχίας, ὁλίγους χρόνους διήλυσεν. τὰς δὲ
τῆς αὐτοῦ φίλας, οὐδ' αὖ ἐπὶ αἰῶν ἐξῆλθεν. ἡ γὰρ φύσις
οὐκ ἀνέχεται τοῦ δεῖναι ἰσοδυναμίας καὶ πατρίας ἀντιποινήσεως, τῆς
αὐτοῦ φίλου, ἀλλὰ μὴ τῆς φιλίας ἐν μίμνῃ, ἀπὸ τῆς αἰσ-
τῆς δὲ τῆς λόγου δόξης, τιμῶσιν μὲν τῆς τοῦ φίλου φιλίας, σφαι-
ριζομένη δὲ τῆς τοῦ φίλου συμμαχίας. ἀνέχεται γὰρ τοῦ πατρίας, ὡς αὐ-
τὴ ἐστὶν, οὐκ αὖ καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρίας κληρονομία, ὅθεν ὅτι
τὴν τύχην ἡμῶν συλλαμβάνει, καὶ τῆς πατρίας καὶ τοῦ φίλου συμμα-
χίας μόνον, οὐ μὲν γὰρ πατρίας ἐπιδυμείας, ἐξ ὧν ὅτι πατρίας αἰσ-
ἐπιχειροῦ, καὶ οὐ μὲν ἀμύνη φιλοσοφίας, ἐξ ὧν ὅτι φιλοσοφίας
ἐπιχειροῦ, ὅσοι μὲν οὐκ αὐτῶν τοῦ φίλου φιλίας τοῦ φίλου
καὶ λόγου σφαιρική, καὶ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ φίλου ἐπὶ τοῦ φίλου, καὶ μὲν γὰρ

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ.

γὰρ τὸ κατὰ πρῶτον τὴν φιλοσοφίας διατείνουσιν. ὅσοι δὲ τοῖς κατὰ τὴν
 εἰσπρατικῇ, καὶ δὲ τὴν τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀσκή-
 σασι, ἀλλ' ὅπως τὰ τὴν τὴν ἡδὴ ἀπὸ δαῖσι πεφυκέναι, δόξαν.
 τούτων μὲλλον ἐκείναι τὴν ἀκρίβειαν ἀφαιρῶσι, ὅσον δὲ μὲν ὅτι
 λόγον μόνον παρακλῶσι, οἱ δὲ καὶ τὴν τὴν αὐτῶν ἐπαγορεύουσι.
 διότι ἡμεῖς ἐπαρ' ἐκλήσιν ἐυρόντες, ἀλλὰ παραινέσιν γράψα-
 ντες, μέλλομεν σοι συμβαλέμεν, ὥν χρητὴς γινώσκεις ὁρίσασθαι, καὶ
 τίνας ἐργῶν ἀπείχεσθαι, καὶ ποίας πρὸς ἀνθρώποις ἡμιλεῖν, καὶ πρὸς
 ἑαυτῷ βίον οἰκοδομεῖν ὅσοι γὰρ αὐτὸς βίον τούτῳ τὸ ἐδ' ἐν ἐπορεύ-
 ῃσιν, οὗτοι μόνον τὴν ἀρετῆς ἐπιλέγειν γινώσκουσιν ἡδονῇσιν ὥς
 ἐδ' ἐν κτήμασι σιμωτέρεσι, ἐδ' ἐβελούτερον ἐστὶν. καὶ ἄλλος μὲν ἢ χρόνος
 ἀνέλωσιν, ἢ νόσος ἐμείραται, πλεονεξία καὶ κακίας μέλλον, ἢ καὶ ἀνα-
 γαθίας ἀποστρέφει· ἐστὶν ἐξ αὐτῶν μὲν τῇ βαθυμείᾳ παρασκευάζων,
 ὅτι καὶ τὰς ἡδονὰς αὐτῶν ἡμεῖς παρακαλῶν. βίον δὲ καὶ μὲν φρονή-
 σαι ἀνελήσιν, αὐτῶν τὴν ταύτης, πλείονα αὐτῶν ἔχοντας ἰδούμεν, καὶ τὰ μὲν
 σῶμα καὶ τὴν ἀσκήσιν ἐκόςμωσιν, καὶ τὴν ψυχῆς ὅτι μὲν καὶ
 ἐπισκόποισιν, καὶ τὴν ἀρετῆς κτήσιν, οἷς ἀν' αἰμωδύνας ἐν τῇ δια-
 νοίᾳ συναφῆσθαι μόνον μὲν συνηρῶσιν, πλεονεξία καὶ κακίας, χρη-
 σιμωτέρεα δὲ ἐν ἡμεῖς ἐστὶν· τὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀδυνάτα, δυνατὰ
 καὶ ἡμεῖς, καὶ τὴν πλεονεξίαν φοβούμεν, διασταλῆτες ἐπιμενέμεν, καὶ
 ἢ μὲν αὐτῶν φόβον, τὴν δὲ πόσιν ἐπιμενέμεν ἡμεῖς, βίον δὲ τὴν τὸ κα-
 τακταθῆναι ἐστὶν, οἷς τὴν ἀρετῆς ἀδύνατον, καὶ τὴν ἐν δυνάμει ἐργῶν, οἷς
 ἢ τὴν τὴν ἀρετῆς πλεονεξίαν ἐν δυνάμει χαρακτηριστὴς τῆς ἀρετῆς ἐ-
 πίμεν, ὥστε μὲν αὐτὰ πάντα χρόνον δυνατὰς λήθην ἐμποιῶσιν
 τὴν ἐμείτοις περὶ ἀρετῆς, καὶ μὲν ἀλλὰ καὶ τὰς αὐτῶν πατρὸς ἀρετῆς
 ἀναμνηστικῶν οἰκείων καὶ καὶ ἐν δυνάμει πατρὸς ἀρετῆς τὴν ἐν δυνάμει
 μὲν ἀρετῆς, καὶ γὰρ ἐν δυνάμει τὴν ἀρετῆς, ἐδ' ἐν δυνάμει ἀρετῆς
 ἡμεῖς τὸν βίον, ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοῖς πόντοις ἐν δυνάμει, τὸ δὲ ψυ-
 χῇ αὐτῶν κινεῖται ἐν δυνάμει, ἐδ' ἐν πλεονεξίᾳ παρακαλῶν ἡμεῖς
 καὶ ἀπὸ τῶν μὲν τὴν παρὸντων ἀγαθῶν ὅτι δυνάμει, ἀπὸ τῶν
 αἰώνων δὲ τὴν ἀρετῆς ἀδύνατον, ἐδ' ἐν δυνάμει ἀρετῆς ἀδύνατον
 τὸν αὐτὸς βίον, ἀλλὰ φιλόκαλος τε καὶ καὶ μετὰ ἀρετῆς καὶ

in scoria:
 in scoria
 in scoria:

in scoria:
 in scoria
 in scoria:

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ.

[illegible]

A 3

11210-
dixtos turpis
dixtos. verecundia
metus iusta
reprehensivus

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ.

confinati
indorati
clam fori

διχαροσυμῶν, σωφροσυμῶν. τέτοις γὰρ ἅπανσι δοκεῖ κρατεῖσθαι
τὸ εἶναι νεωτέρους ἢ οὗτοι. Μηδὲ ποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας, ἑλπίζε-
λάσσει, καὶ γὰρ οὐδὲν ἄλλως λαΐθη, σιαντὴ γὰρ σιωπὴ δόξης, τὸν μὲν
ὡς φιλῶν, ὡς γὰρ γονεὺς τίμα. ὡς γὰρ φίλος, καὶ γὰρ οὐκ οἶμαι
πεῖθαι. τὰς ἡδονὰς διήρκει, τὰς μὲν δόξης. τίς γὰρ σὺν τῇ κρα-
τὴ μὲν ἀρῶν, αὐτὸν γὰρ τέταρτος κρίκει. ὁμοίως τὰς διαβολὰς καὶ
ψευδεῖς ὁσιν. καὶ γὰρ πολλοὶ τὸ μὲν ἀλλοθίον αἰσίουσι, φέρει γὰρ τὸ
δόξαν ὁποδλέπουν. ἅπαντα δόκει, ποιεῖν, ὡς μηδὲν κλήσων. καὶ
γὰρ οὐκ ἀπαρτίστα κρύπτει, ὅστις ἐν ὁρίῳ, μέγιστα δ' οὐκ ὁδοῦ-
μοίαι, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ φερέσθαι, ἀποῖς ἀλλοις οὐκ ἀπείκων
ὅτι τιμωρ, καὶ γὰρ φιλομαθὲς, ἴση πολυμαθὲς. ἀλλ' ὅτι πᾶσι, δι-
αφύλακται τὸ μὲν γὰρ, καὶ γὰρ μὴ μεμαθηκας, φερσὶ ἀμείβει ὅτι πᾶσι
μοίαι. ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν αἰκίστωται χησισμοὶ λόγον μὴ μεμαθῆναι,
καὶ διδόνοντες ἐκ γὰρ διὸν παρὰ τὸ φίλων μὴ λαβεῖν. καὶ ἀνάλυσιν
τὸ ἐν τῇ βίῳ χολῶν εἰς τὸ τὸ λόγον φιλομαθῶν, ἔτο γὰρ τὰ τοῖς ἀλ-
λοις χαλεπῶς ἐνυμνῶν συμβέβηκεν οὐκ ἴσως μεμαθῆναι. ἴση
τὸ αἰκίστωται πολλὰ, πολλῶν γὰρ χρημάτων κρείττω. τὰ μὲν γὰρ τα-
χέως ὁποδλέπει, τὰ γὰρ πᾶσι τὸ χεῖρον παρὰ μὲν. σφίκα γὰρ μόνον
τὸ κλημάτων ἀδελφῶν. μὴ καλὸν κακὸν ὁδὸν πορεύεσθαι φέρει
τὸς διδόνοντες τὸ χησισμοὶ ἐπαχθῶν μοιῶν. αἰσχρὸν γὰρ ὡς μὲν
μὴ ποτε τιλικῶν ταυτῶν διαφῶν, ἴση καὶ τὴν πλείων ποιῶσαι
τὸν ὑποάρχων ὅστις. ὡς δὲ νεωτέρους μηδὲ τὰς καὶ γὰρ πο-
θείας ὑποφύειν, ὅτι τῇ βελτίῳ καταπῶσαι τὸ καὶ γὰρ διανοίαν.
τὸ μὲν ὅτι γὰρ γίγναι φίλο φερσὶ φέρει, τὸ γὰρ ὡς φέρει φέρει, ἴση
τὸ φίλο φερσὶ φέρει μὲν τὸ φέρει φέρει, ὡς ἅπαντες φέρει, ὡς φέρει
φέρει δὲ τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οὐκ οἶμαι ἐν τῇ χησισμῶν. ἴση
ὡς ἴση φέρει ἅπαντας, καὶ δὲ τοῖς βελτίστοις, ὅτι γὰρ τοῖς μὲν
καὶ ἀνυθὲς ἴση, τοῖς δὲ φίλος γίγνεται. τὰς εἰσφύει μὴ πυκνὰς
τοῖς τοῖς αὐτοῖς, μηδὲ μακρὰς φέρει τὸν αὐτὸν. πᾶσι μὲν γὰρ αὐ-
τῶν. γὰρ μὲν οὐκ οἶμαι τὸν πᾶσι ἐκαστοῖς, ὅπως αὐτὸν ἀπο καὶ ὡς
καὶ τὰς ὑποφύειν. ὡς οὐκ οἶμαι φέρει τὸν ψυχρὸν αἰσχρὸν, τέταρτος
φέρειται ὅτι πᾶντων, κέρδους, ὁρίων, ἡδονῆς, λύπης, ἴση γὰρ τῇ
ὁδῶν.

* οδπος,

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ.

οὐτοι, οὐ κέρδι μὲν εἶναι νομίζουσιν, ἀλλ' ὅτι ἀντιπαρκαίοντες ἀλλὰ καὶ δι' ἑαυτοὺς
 αἰεὶ ἐκπορεύονται. τῇ δ' ὁρῇ δὲ παρὰ πλῆθος ἔχουσιν, οὐδ' αὖτε ἀμείνων
 ταῖοντας, ἀλλὰ οὐδ' αὖτε σταντὸν ἀμαρτάνονται, καὶ τὸν ἄλλου
 ἔχειν ἀξιοσύνας, ἐν δὲ τοῖς ταπεινοῖς, οὐδ' αὖτε ἀντιπαρκαίοντες, τῇ μὲν ἀντιπαρκαίοντες
 οὐκ ἐστὶν ἀρχαί, ταῖς δ' ἡδοναῖς δουλεύουσιν. ἐν δὲ τοῖς λυπηροῖς, οὐδ' αὖτε
 ταῖς τῶν ἄλλων ἀτυχίαις ἐπιβλέπεις, καὶ σταντὸν, αἷς δὲ θροῦντες ἐν τοῖς
 αἰσιν, ὑπομνήσκεις. μάλλον τῆς ταῖς τῶν λόγων, ἢ ταῖς τῶν
 χρημάτων παρκαίοντας. διὰ γὰρ τὸν ἀγαθόν, οὐδ' εἰς τὸν δόξαν
 πονοῦντος περὶ τὴν φαίνεσθαι ποριζομένους. ἀπορρίπτειν ἡδὲ
 τοῖς ποταμοῖς ἀπείναι, αἴσας τοῖς χρηστοῖς πιστεύειν. οὐδ' εἰ
 ὁπορρήτων μὲν ἐν λίγῃ, πλὴν ἐν ὁμοίαις συμπερὶ τὰς περὶ τὴν αἰσιν
 σταντὸν, σὺ τε τῇ λίγῃ καὶ κεννοῖς τοῖς ἀκούουσιν. ὅρκοι δὲ
 πάλιν φέρουσιν, διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν, ἢ σταντὸν αἰτίας αἰ-
 χράς ὁπορρῶν, ἢ φίλους ἐκ κεννοῦν διασπῶν. ἡλικία δὲ χρη-
 μάτων μὲν ἐστὶν ἐν ὁμοίαις, μὲν δὲ οὐδ' αὖτε μέλλει. οὐδ' εἰς τὴν
 τοῖς μὲν ἐπιπορρῶν, τοῖς δὲ φιλοχρημάτως ἔχειν. Μὲν ἐστὶν μὲν
 φίλον ποῖν, πρὶν δὲ ἐξ ἐπείσεως, πῶς καὶ χρησται τοῖς φιλίοις φί-
 λους. ἔλπιζε γὰρ αὐτὸν καὶ οὐδ' εἰς τὴν γλυκύτητι τοῖς φίλοις, οὐδ' εἰς τὴν
 τὸν γένοντι. βραδύως μὲν φίλος γένου, γλυκύμενος δὲ περὶ δια-
 μένειν. ὁμοίως γὰρ ἀντιπαρκαίοντες μὲν ἐστὶν φίλον ἔχειν, καὶ πολλὰς ἐπιπορρῶν
 μεταλλάττειν. Μήτι μὲν βλάβης περὶ τὴν φίλων, μήτι ἀπειροῦ
 εἶναι τῶν ἐπιπορρῶν φίλων. τὸ τοῦ ποιήσεως δὲ μὲν δόξαν τὸ δὲ εἶδαι
 ἀπορρῶν. οὐδ' εἰς τὴν ῥητῇ ὡς ὁπορρῶν ἀντιπαρκαίοντες, μὲν τυχὼν μὲν
 γὰρ οὐδ' εἰς βλάβησιν. τυχὼν δὲ, μάλλον τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπι-
 στήσιν. οὐκ ἐστὶν τὸν φίλους ἐκ τῇ τῆς οὐδ' εἰς τὸν βίον ἀτυχίας, καὶ
 τῆς ἐν τοῖς κεννοῖς κοινωσίας. τὸ μὲν γὰρ χρυσίον ἐν τῇ πυρρῇ
 δοκιμάζομεν, τὸν δὲ φίλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις διαγιγνώσκωμεν. ἔ-
 στω δὲ οὐδ' αὖτε χρῆσις τοῖς φίλοις, οὐδ' μὲν ἀντιπαρκαίοντες τὰς πρὶν
 κείνων διήσεις, ἀλλ' αὐτεπαγγελτος ἐν τοῖς κακοῖς αὐτοῖς βοη-
 θῆς, ὁμοίως ἀντιπαρκαίοντες, τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν κακοποιήσεως,
 καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν φίλων διὰ τὴν βλαβήσιν. ὁπορρῶν τῶν ἐπιπορρῶν μὲν
 μέντοι τὸν δὲ τοῖς κακοῖς δουλοκραίοντας, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπὶ τοῖς

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ.

ἀγαθοὺς μὴ φθονοῦντας. πολλοὶ μὲν γὰρ αὐτοῦσι τοὺς φίλους συ-
 νάχονται, καλῶς δὲ ἀφ' ἑαυτῶν φθονοῦσι, τῶν δ' ὀνόντων φίλων μέ-
 μνησιν τοὺς τοῦ παρόντος, ἵνα δοκῇ μὴδὲ τούτων ὀνόντων ὀλιγω-
 ρεῖν. Ἐβέλεται δὲ αὖτε τὴν ἐδὴ τα φιλικὴν, ἀλλὰ μὴ κομωπι-
 στή. ὅτι γὰρ φιλονεικία μὲν τὸ μεγαλοφρονεῖν, κομωπιστὴ δὲ τὸ
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἀγάπῃ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀγαθῶν μὴ τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀγα-
 θῶν κτήσιν, δηλὰ τὴν ματεῖαν ἀπολαύσιν, κατὰ φύσιν τῶν ἀφ' ἑαυ-
 τῶν ἀγαθῶν, χρῆσθαι δὲ τοὺς ἀφ' ἑαυτοῦ μὴ διωαμένους.
 παραπλάσιον γὰρ οἱ τοῦτοι πάχουσιν, ὥσπερ αἱ εἰς τὴν ἵππου
 κτήσιν τοῦ καλοῦ, κακῶς ἵππῳ εἰν ὅπως αἰνός. πηροῦ τὸν πλῆ-
 τον χρήματα καὶ κτήματα κατασκινάζειν. ἔστι δὲ χρήματα μὴ
 τοὺς ἀπολαύσιν ὅπως αἰνός, κτήματα δὲ τοὺς χρῆσθαι διωαμένοις.
 Τίμα δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ὅσας δυνάμεις ἔχει, τῷ τε ζημίαν μεγάλαν
 ἐκτίσκει, καὶ τῷ φίλῳ ἀποδαίνει δύναμιν βοηθεῖν, τοῦ δὲ
 ἄλλον βίον μὴδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ
 σέβει μὲν τὰ παρὲν τα, ζητεῖ δὲ τὰ βελτίονα, μὴδὲν συμφορὰν ὀνει-
 δίσκει. καὶ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέγεθος, ἀόρατον. Τὸν ἀγαθὸν οὐ
 ποιεῖ, καλῶς γὰρ διησυχῶν παρὰ αἰδέει ἀποδαίνει χάρις ὀφειλο-
 μένη. τοῦ κακῶς οὐ ποιεῖ, ὅμοια πείσῃ τοὺς τὰς ἀλλοτείας κῶ-
 νας σιτίζουσιν. ἐκείνῃ τε γὰρ τοῦ διδόντος, ὥσπερ τοῦ τυγχόντος
 ὑλακτοῦσιν, οἷτι κακοὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὥσπερ τοῦ βλαπτόν-
 τος ἀδικεῖσι. Μισοῖ τοῦ καλὰ καλοῦσιν, ὥσπερ τοῦ ἐξαπατῶν-
 τος. ἀμφοτέρω γὰρ πιστεύοντες τοῦ πιστεύοντος ἀδικεῖσιν. ἰδὼν
 ἀποδείχῃ τῶν φίλων τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ φαυλότατον σοὶ χαριζομένους,
 ἔχ' ἔχεις ἐν τῇ βίῳ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ βέλτερον ἀπεχθαίνουσιν. γίνε-
 ται τοῦ πλησιάζοντος ὁμιλητικὸς, ἀλλὰ μὴ σμυνός. τῶν μὲν γὰρ
 τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ὅσον μόνον ἀν' οἱ δούλοι κερτιρέσκει, τῶν δὲ τὸ ὁμι-
 λητικὸν τρέπον ἀπαιτεῖ ἡδύως ἀποφίμειν. ὁμιλητικὸς δὲ ἴση,
 μὴ δύσερις ὡν, μὴδὲ δύσερις, μὴδὲ ἀφ' ἑαυτοῦ πᾶσι φίλ' εἶκος,
 μὴδὲ ἀφ' ἑαυτοῦ τὰς τῶν πλησιάζοντων ἡγὰς τρεχέας ἀπαντῶν, μὴδὲ
 ἀν' ἀδίκως ὀργιζόμενοι τυγχάνουσιν, ἀλλὰ θυμεμένους μὴ ἀν-
 ταῖς εἰκῶν, πεπυρμένους δὲ τὸ ὀργῆς ὁμιλητικὸν, μὴ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ γε-
 λῶι

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΧΟΝ.

λαϊκα ἀπεδείξαν, μὴ ὅτι ἀείναι ἀπεδείξα τοῖς γαλοῖσι χαίραν.
τὸ γὰρ ἀκαρὸν πάντα χρόνῳ λυπρὸν, μὴ ὅτι τὰς χάριτας ἀχαρίστως
χαρίζοιτο, ὅσοι πιθοῦσιν οἱ πολλοὶ ποιουντες μὲν, ἀνδρες ὅ
τοις φίλοις ὑπακροῦντες, μὴ ὅτι φιλάμειος ὦν βαρὺ γὰρ μὴ ὅτι φι-
λεπιτημηνῆς παροξυντικὸν γὰρ. μάλιστα μὲν ἑλὰβού τὰς ἐν
τοῖς πότοις συσκευσίας. αἱ δὲ πρὸς σὺ συμπίσῃ χερσὶ ἐξήμυ-
σαντο παρὸς μέθης, ὅταν γὰρ ὁ νῆς ὑπὸ οἴνου διαφθαῖ, τὸν τὰ πεί-
χαι τοῖς ἄρμασι, τοῖς τοῦ λυσιόχους ὑποβάλλουσιν. ἐκείνη τὰ γὰρ
ἀτάκτως φέρονται, διαμαρτυνῶντα τῇ ἐλευθερίᾳ, ἢ τε ψυχῇ πολλὰ
σφάλλεται, διαφθαρείσκει τῇ διανοίᾳ, ἀθάνατα μὲν φέρονται, τῇ
μυγαλόψυχος ἔῃ. διηκτεῖ ὅτι συμμέτρετος τῶν ὑπαρχόντων ὑπο-
λαβεῖν, ἔργον δὲ πεμψέμεν τοσούτοις μείζον ἀγαθόν ἔῃ τῇ ἀπεμψεί-
σας, ὅσοι τὰ μὲν ἀλλὰ μοχθηρὰ πάντες καρδιῶν τοις πράγμασιν
αὐτῇ ὅτι μόνῃ καὶ φρεσὶ ζημίασι τοῦ ἔχειτας. περὶ αἱ τοῖς
λόγοις ἐλύθησαν, τάτω τοῖς ἔργοις τῶν τιμωρέων ἰδοῦμεν, ὅς κ' ἂν
βέλῃ ποιήσασθαι φίλους, ἀγαθὸν τι λήξῃ παρὰ αὐτῶν παρὸς τοῦ ἀ-
παχέλουτος, ἀρχὴ γὰρ φιλίας μὲν ἵππῳ, ἔχθρας ὅτι ψόγος. βου-
λευόμενος, παραδείγματι ποιοῦ τὰ παλαιολογία τῶν μενόντων,
τὸ γὰρ ἀφάνει ἐν τῷ φανερῷ παχέλιον ἔχει τῇ διαγίγασιν. βε-
λίως μὲν βραδείως, ὅταν τίλει ὅτι παχέλιος τὰ δόξαντα, ἔργον κεραι-
στον ἔῃ, παρὰ μὲν διὰ τοῦ ἐντυχίδου. παρὰ ὅτι ἡμῶν αὐτῶν ἐνέκλει-
ον, φέρεται ὅτι ἀνὰ τὴν παρρησίαν σπασίται βέλῃ δὲ πρὶ τῶν φίλων
ἐλακοιτῶσιν, χροὶ τοῖς λόγοις, ὅς φέρεται ἀλκοτεῖς τῷ σφραγίμα-
τος. ἔπειτα γὰρ τῶν ἐκείνων τῇ γνώμῃ ἀντίσῃ, καὶ σπασίται ἢ κηλῶ-
φορῇ ποιήσῃ. ὅταν ὅτι ὑπὸ τῷ σπασίτῃ μέλλῃς πρὸς συμβαλέει-
αι, σπασίτη πρῶτον, πῶς ὑπὸ τῶν αὐτῶν διακρίσιν, ὅ γὰρ κακῶς δι-
ακρίβεις ὑπὸ τῶν ἰδίων, ἐξ ἑποῖα καλῶς βελίωσιν, φέρεται τῶν ἀλ-
λοτείων. ἔπειτα δὲ μάλιστα βελίωσιν περὶ τῶν δεινῶν, εἰ πρὸς
συμμετρεῖς τὰς ἐν τῇ ἀκρίβειᾳ ὁμοβελίωσιν, καὶ γὰρ τῇ ὁμοβελίᾳ πλεί-
ον ὁμοβελίωσιν ἔχει, ὅταν τὰς λύπας τὰς ἐν τῇ ὁμοβελίᾳ
αἰσινῶσιν. μὴ μὲν τὰ τῶν βασιλείων ἔῃ, καὶ δὲ τὰς ἐκείνων
ὁμοβελίωσιν. δόξαν γὰρ αὐτὸν δόξαν καὶ ἔχουσιν. ὅς κ' ἂν

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ.

ὅτι τῶν γενηθέντων ἡμῶν. γῆν ὅ τοις ἄλλοις μὴδ' ἐν ἰστίῳ
 αὐτῶν ἀδελφός. ἀποποιῶ τὴν μὲν ἡσίων ἐν τῇ οὐκίᾳς δότι κρύπτειν,
 τὴν δὲ δεινότητα φανερὰν ἔχοντα ἀντιπαθεῖν. μὴ δὲ οὐδ' ἀδελφὸς φέρεται,
 ἢ κίνδυνον. δεῖ γὰρ ἡμῶν φοβερὰν τοῖς μὲν αὐτοῖς, τῷ δὲ βίῳ τὴν
 τὴν τοῖς ὁπποτέρωις τῷ ἐν τῇ ζῶν ἀδελφία. μάλιστα μὲν περὶ
 ζῶν ἡμῶν ἀσφάλειαν. ἔστι δὲ ποτὶ σοὶ συμβῆναι καὶ οὐκ ἐπιζητεῖ
 τῷ ἐν τῇ πολέμῳ σωτηρία μὲν καλῶς δόξης. ἀλλ' αὖ μὴ μὲν αἰσχροῦ
 φημι. τὸ μὲν γὰρ τελευταῖον πάντων ἡ πικροτάτη καὶ ἀκαρτερία
 τὸ δὲ καλῶς δέπναι. ἔστιν τοῖς ἀνδράσι ἡ φήσις ἀπείρημα. καὶ
 μὴ δαυμάσης. εἰ πολλὰ ἡμῶν εἰρημῶν ἐκτρέπει σοὶ ἄλλος τῷ κατὰ
 παρῶν ἡλικίας. ἔστι δὲ ἐμὲ τῷτο δέλασθαι. ἀλλὰ φρονεῖν ἡμῶν
 διὰ τὴν αὐτῆς φρονήσεως ἀμα τῷτο παρόντος βίῳ συμβαλεῖ-
 ῖν ἐξουσία καὶ τῷ μέλλοντος χρόνῳ παρὰ ζῆλον καὶ κατὰ πείνην. τῷ
 μὲν γὰρ τέτῳ χρόνῳ ἰστίως εἰδῶς, τὸν δὲ συμβαλεῖται μὲν
 ἀπορίας χαλεπῶς ἐνέσθης, ὅπως οὐκ τὰ λοιπὰ μὴ παρ' ἰστίου
 ζῆτης, ἀλλ' ἐν τῷτο, ἅσπερ ἐν παμύτῳ προφάνης ἐν δὲ δὲ μὲν
 δεῖν παρὰ πείνην, ἀλλ' αὖ ἔχω σὺ συμβαλεῖται. πολλὰ δὲ δὲ τῷ
 δεῖν χρόνῳ χρόνῳ, εἰ μὴ διαμαρτοίμῳ τῷ δόξης, μὴ ἔχω σὺ σὺ
 τῷ χρόνῳ. ἡμῶν γὰρ ἀλλὰ οὐκ πλείους ἐνέσθης, ἅσπερ ἡμῶν
 σιτίαν τοῖς ἐν ἰστίῳ μάλιστα, ἢ τοῖς οὐκ ἐν τῷτο χρόνῳ, οὐκ
 καὶ ἡμῶν φίλων τοῖς σιμῶν φημι τοῖς πλησιάζουσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς
 περὶ τῷτο. σὺ δὲ ἰομίζω τοῖς ἀντίον τῷτο ἐν γὰρ ἐν τῷτο, ταμνίῳ
 χρόνῳ, τῷ δὲ τῷ δὲ τῷ πῶς πῶς φημι φημι. τῷ δὲ αὐτῷ
 τὰ βίῳ τῷ φημι ὅτι τῷτο, τῷτο εἰς καὶ ἡμῶν οὐκ
 ὅτι τῷ ἀριτῷ παρὰ καλοῦ τῷ δὲ ἡμῶν. μάλιστα δὲ δὲ τῷ
 φημι τῷ ἐν τῷ φημι ἡμῶν καλῶν ἡμῶν, εἰ καὶ τῷτο. ὅτι καὶ
 τὰ ἡμῶν τὰς ἐν τῷτο. μάλιστα γὰρ ἡμῶν ἡμῶν. ἐν μὲν γὰρ τῷ
 φημι, καὶ τῷτο πλείους ἀγαπᾷ, ἔστιν αὖτε ἡμῶν τῷτο ἡμῶν
 παρὰ πῶς. τὸ δὲ φημι τῷ ἀριτῷ φημι, καὶ οὐκ ἐν τῷτο
 ἡμῶν τῷ βίῳ ἡμῶν, αἰετῶς τῷ φημι εἰς καὶ τῷτο, καὶ βίῳ τῷτο
 φημι δὲ τῷτο, καὶ καὶ μὲν, περὶ τοῖς ἡμῶν, ἡμῶν ἡμῶν
 μὲν αὐτῷ δὲ, μὲν τῷτο τῷτο ἡμῶν ἡμῶν. ἐν αὖτε τῷ
 τοῖς

ἀδελφῶν / μὲν
 ἡμῶν, / μὲν
 ἡμῶν;

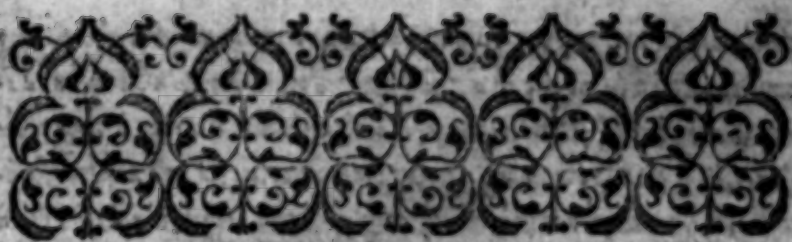

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΕΛΟΣ.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΣ
ΝΙΚΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ
ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.

Ἰμὶ γδ' εἰσδόντι, ὅτι Νικό-
κλες ὑμῖν τοῖς βασιλεῦσιν
ἐσθ' ἡ τὰς ἀρχῶν, ἢ χαλκόν, ἢ
χρυσόν εἰσαφένει, ἢ ἄλλο τι
τῶν τοιούτων χρημάτων, ὧν
αὐτοὶ μὲν εἰσδέεσσι εἰσὶν, ὑμεῖς
δὲ πλεονεκτήματα ἰδοῦσθαι εἰσὶν
μοι κατὰ φύσιν, καὶ ὁμοῖον, ἀλλ'
ἰμπορίας ποιούμενοι, καὶ πο-
λὺ τεχνικώτερον αὐτὰ πω-
λουῦντες τῷ ὁμοειδέϊ κα-

πηλεύειν. ἐγὼ δὲ ἡγήσασθαι αὐτὸν ταύτῃ κερδίσιν ἡμίσηται δι-
ρεῖν, καὶ χρησθῆναι ταύτῃ, καὶ μάλιστα ἀνέπαυστα ἰμοὶ τι δύναι,
καὶ σοὶ λαβεῖν, εἰ δυνάμειν εἰσάγειν τοῖσιν ὅτι τῶν ἐμῶν ἐρεῖ-
μῶν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀπεχόμενος εἶναι, καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ βασι-
λεία διοικεῖται. τὰς μὲν γὰρ ἰδιώτας ὅτι πολλὰ τὰ παρδένοντα,
καὶ μάλιστα μὲν τὸ μὴ πνεῦσθαι, ἀλλ' ἐν σφραγίσσει ὡς τὸ βί-
καθ' ἐκείνῃ ἀγωνίζεσθαι καὶ ἡμίσηται. ἰπείδ' οἱ νόμοι, καθ' ὃς
ἐκαστοὶ πολίται ἡμῶν τυγχάνουσιν, ἵππ' ἢ παρρησία καὶ τὸ φα-
νερὸν ἐξείηται τοῖς τι φίλει ὅτι πλεονέχῃ, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθίξαι
τῆς ἀλλήλων ἀμαρτίας. ὥστε δὲ τέτοις τιπὲς καὶ τῶν ποικιλιῶν
τῶν σφραγισμένων ὑποθήκας, ὡς καὶ ζῶν, καταλοιπίπαισι.
αἱ δὲ ἐξ ἀπάντων τέτοιαι εἰς αὐτὰς βελτίες γίνονται, τοῖς δὲ
τυράντοις

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ.

τυράννοις ἐδὲν ὑπαρχεῖ τυραννίᾳ, ἀλλ' οὐκ ἔστι μὲν ἡ δὲ ἄλλαν
 παρ' ἐν αὐτῷ, ἐπὶ δὲ αἰεὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν αὐτὴν αὐτῶν δι-
 ατελεῖσθαι, οἱ μὲν γὰρ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων αὐτοῖς ἐκ πλησι-
 ζουσιν, οἱ δὲ σιωπῶντες, ὅσοι χάριν ὁμιλῶσιν, καὶ γὰρ τοὶ κύριοι γλυ-
 μῆροι, καὶ χρημάτων πλείστον, καὶ πλεονεξίας μαγίστων, διὰ τὸ μὴ
 καλῶς χρῆσθαι ταύταις τῇ ἀρεμῇ, πεποιθήσασιν, ὥστε πολλὰς
 ἀμειβομένης, πότιρον ἐστὶν ἀξίον ἐλπίδι τὸ βίον, τὸν, τῶν ἰδιοτυν-
 τῶν μὲν ὅπως τῶν ἀρετῶν, ἢ δὲ, τῶν τυραννιῶν, ὅταν μὲν
 γὰρ ἀποβλέψασιν εἰς τὰς ἑμαῖς, καὶ τῶν πλεόντων, καὶ τὰς δυναστεί-
 ας, ἰσοδύναμις ἀπαιτῶν νομίζουσιν, ὅτι τῇ μοναρχίᾳ ὄντας ἐπεὶ
 ἀντὶ τὴν ἐνθυμῶσιν τῶν φόβων, καὶ τῶν κινδύνων, καὶ διὰ τὴν ἐξουσί-
 ας, τῶν μὲν, ὅτι ἂν ἡμεῖς ἐχρῶμεθα διαπραγματεύεσθαι, τῶν δὲ, εἰς τῶν οὐκ ἐ-
 σπῶντες ἐξ ἀμελείᾳ ὑποαγασσόμεθα, τοῖς δὲ ἀμφοτέρω ταύται
 συμβεβηκότα, πάλιν ὁποσοῦν ζῶν ἡγοῦνται λυσιτελεῖν μὲν, ὅτι
 ἢ μὲν τοῖς ταύταις συμφορῇ ἀπῆλθεν τῇ ἀσίας βασιλείᾳ, ταύτης δὲ
 τῇ δυνάμει, καὶ τῇ ταρχῇ ἐπὶ τὸν ἐστὶν, ὅτι τῇ βασιλείᾳ ὡς περ
 ἐρασιμῶν πάντες ἀνδρες ἐπὶ νομίζουσιν, ὅτι τῇ ἀνδραπνίᾳ ἀρετῆ-
 μάτων μεγίστον ἐστὶ, καὶ πλείονος ἀρετῆς διόμοτον, καὶ ἐκείνῳ
 μὲν οὐκ ἀρετῇ, ἐξ ἂν ἂν τις μάλα ταύταις τοῖς τῶν τοῖς δι-
 κείν, καὶ τὰ μὲν ἀπῆλθεν διαφυλάττειν, τὰς δὲ συμφορὰς διαφυλάττει,
 τῶν δὲ παρόντων ἐργον ὅτι συμβεβηκέναι. καὶ ὅλα δὲ τῶν ὅπως
 διυμμάτων, ἀντὶ τὴν εὐχάριστην, καὶ ὅτι αὐτῶν διατελεῖται, ἐξ ὅτι πε-
 ράσομεθα διελθεῖν. εἰ μὲν οὐκ ἐστὶ τὸ δῶρον ἐξερῶμεν, ἀξίον τῇ
 ὑποδείστοις, χαλεπὸν δὲ τῇ ἀρχῇ συνιδεῖν. πολλὰ γὰρ καὶ τῇ ἐμ-
 μέτρῳ ποιημάτων, καὶ τῶν καταλογιστῶν συγγραμμάτων, ἐστὶ μὲν
 ὅτι τῇ διδοίαις ὄντα τῶν συντιθέντων, μεγάλας τὰς ἀρετὰς
 παρέχον, ὅτι τελεῖται τῇ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδείκνυται, πολὺ κα-
 ταδιδέσθαι τῇ δόξῃ τῇ ἐλπίδι ἐλαττωθῆναι, μὴ ἀλλὰ καὶ τὴν εἰ-
 χύματα καλῶς ἐχρῆται τὴν ζητεῖν τὰ παρὰ τὴν ἐμμελῆ, καὶ νομοθετεῖν
 τῇ μοναρχίᾳ, οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἰδιώτας παρ' ἐν αὐτοῖς, ἐκείνους μὲν
 ἀφελῶσιν, εἰ δὲ τις τοὺς κρατοῦντας τῇ πλείονος ὅτι ἀντὶ τῶν ἀρε-
 τῶν, ἀμφοτέρω ἀντὶ ἀφελῶσιν, καὶ τοὺς τὰς δυναστείας ἐχούσας,

ΓΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑΣ

αἷς. τίς μὲν μεγαλοφρόνεια ἐνδεύουσιν ἐν μεθυσμασὶ τῶν πολυτε-
λειῶν, τῶν ἐνδύς ἀφαισθημάτων, ἀλλ' ἐν τῇ τοῖς φρονήμασιν, καὶ
τῇ χάλλει τῶν κτημάτων, καὶ ταῖς τῶν φίλων ἐπαρξίαις. τὰ γὰρ
τοιαῦτα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν τὰ σὺ παραμυθεῖς, καὶ τοῖς ὁπτι-
σμοῖς πλείους ἀξία τῇ διδασκαλίᾳ καταλείψεις. τὰ δὲ
ἐκ τῶν διὸς ποιεῖ μὴ, ὡς οἱ φρόντοι κατέδειξαν, ἡγοῦ τὸ τῶν
δύμῳ χάλλει, καὶ διεσπείδῃ μεγίστω, ὡς βίλπουν καὶ δι-
καίοντα στυγνὸν παρεχῆς. μάλλον γὰρ ἐλπίς ἐκ τῶν τῶν, ἢ ἐκ
ἰρεῖα πολλὰ καταβάλλοντας φράζειν τί παρὰ τῇ διὸν ἀγαθόν.
τίμα δὲ μὴ ἀρχαῖς τῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ὡς οὐκ αὐτοῦ. ταῖς δὲ ἀλλο-
τρίαις ἐκ τῶν ὡς οὐκ αὐτοῦ. φυλακῇ ἀσφαλεστάτῳ ἡγοῦ τὸ σὺ μά-
τῳ, τίς τῇ τῶν φίλων ἀριτῶν, καὶ τίς τῇ πολλῇ ἡτοιμασῇ, καὶ τίς
στυγνὸν φροῖνται. διὰ γὰρ τῶν καὶ ταῦτα, καὶ διασπάζει τὰς τυ-
ρῆσιδας μέλιν. αἱ τῶν δυνάμει. καὶ τῇ δὲ οὐκ αὐτοῦ τῇ ἰδιότητι, καὶ
τῶν μὴ ἐκ τῶν διαπαινομένων. ὅσοι τῇ σὺν ἀνάλισκιν, καὶ ἐκ τῶν ἡγα-
ζομένων τὰ σὺ πλείονα ποιεῖν. ἀπαστα γὰρ τὰ τῇ οὐκ αὐτοῦ
τίς πόλιν, οὐκ αὐτοῦ τῇ καὶ ὡς βασιλευόντων ὅσοι. διὰ πάντες τῇ
χρόνου τῇ ἀλῆθειᾳ οὐκ αὐτοῦ φαίνε φροῖνται, ὡς πιστοτέρους
ἢ ἐκ τῶν σὺν λόγῳ, ἢ ἐκ τῶν τῇ ἀλλοτρίᾳ ὅρκους. ἀπαστα μὴ τοῖς ἐξ-
τοῖς ἀσφαλῇ τῇ πόλιν παρῆκε, καὶ πρὸς τὰ συμβόλαια νόμιμον. φέρει
πλείονα τῇ ποιεῖ τῇ ἀφικνεμένων, μὴ ἐκ τῶν σὺ δυνάμει εἰστέγοντας,
ἀλλὰ ἐκ τῶν παρὰ σοὶ λαμβάνειν ἀξιουχίας. πᾶσι γὰρ τῇ τοῖς
μᾶλλον παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐνδοκίμοις. ἐκ τῶν φρόντοις ἐκ τῶν
πολιτῶν, καὶ μὴ βέλτε φροῖνται τῇ τοῖς μὴ ἐκ τῶν ἀδικούντων. ὅπως γὰρ
ἐκ τῶν ἄλλων φρόντοις στυγνὸν διασπάζει, οὐκ αὐτοῦ καὶ σὺ πρὸς ἐκείνους ἔχεις.
ποιεῖ μὴ μὴ ἐκ τῶν ὁρῶν, δόκει δὲ τῇ τῶν δυνάμει, ὅπως σοὶ χαρὸς ἢ.
δεινὸς μὴ φαίνε, τῇ μὴ ἐκ τῶν λαμβάνειν τῇ γιγνομένων, φράδος
τῇ, τὰς τιμωρίας ἐλάττω ποιεῖν τῇ ἀμετανοήτων. ἀρχ-
κός τῇ δὲ μὴ χαλεπότητι. μὴ ἐκ τῶν σφόδρα καλῶν, ἀλλὰ τῇ
πάντας ἡπείλῳ τῇ σὺν δυνάμει, καὶ νομίζειν ὅτι τῇ ἰαυτῇ στυ-
ρίας ἀμετῶν στυγνὸν βελόνει. πολυμυκὸς γὰρ τῇ ὁπτισμοῖς καὶ ταῖς
παρῆκεναι : ἐκ τῶν ἐκ τῇ τῇ μὴ ἐκ τῶν παρὰ τὸ δὲ ἰσχυρὸν πλείονα.

ΕΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΕΛ.

[illegible]

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ.

τοῖς κακοῖς διατρέχει· αὐτῶν δὲ πᾶσι, ἀλλ' ἰσ' ἀρετῇ μίχα
 φροσύνῃ, ὥς ἂν μίχῃ τοῖς ποιητοῖς μένῃσι. νόμιζοι γὰρ ἡμῶν ἀ-
 γλῆδες αἰτίας ἔχει· μὴ τὰς ἐν τῇ φανερῇ μὲν δέεσι γινώσκουσιν, ἀλλ' ὅ-
 ταν αὐτὰ παρ' αὐτοῖς ὄντες, μετὰ σοὶ τὴν γνώμην, ἢ τὴν
 τύχην διαμειζώσιν. λόγους γὰρ ἰδὼν, ἰδὼν ὅτι τῷ σοὶ συμβῇ γὰρ
 φανερὰ χαίρειν, εὐδαιμονοῦσθαι φεῖται μάλιστα σπουδαζοῖ. μὴ τὰς
 μὲν ἄλλας ἀξίου κοσμίως ζῶν, τὰς δὲ βασιλέας ἀτάκτως. ἀλλὰ
 τὴν σαυτῇ σπουδασίᾳ παρὰ δόγμα τοῖς ἄλλοις κατὰ δίκην.
 γινώσκων, ὅτι τὸ τ' ἐπὶ τοῖς ὅλοις ἡδὺς ὁμοιωταὶ τοῖς ἀρχαῖσι.
 σημείοι ἴσως σοὶ τὴν καλὰς βασιλεύειν· ἰδὼν τὰς ἀρχομένους ἔργα
 εὐποροτέρους, καὶ σπουδαιότερας γινώσκουσιν διὰ τὴν σὺν ὀπμι-
 λείᾳ, φεῖται πλείονος ποιοῦν δέξασθαι καλῶν, ἢ πλείονος μίχῃ τοῖς
 παρὰ κατὰ τὴν περὶ. ὁ μὲν γὰρ θνητὸς, ἢ δὲ ἀθάνατος. καὶ δόξῃ μὲν
 χεῖμα καὶ κατὰ, δέξασθαι γινώσκων ἐκ ἀντιπῶν. καὶ τὰ μὲν καὶ τοῖς
 φανερὰ παρὰ γινώσκων: τὴν δὲ οὐχ ὁδόν, ἀλλ' ἢ τὰς διανοήσων-
 τας κτήσασθαι. ἡρώς μὲν τῆς ἐδῶσι, καὶ τοῖς φεῖται τὸ σῶμα
 κόσμους, κατὰ τὴν δὲ αἰς τὴν βασιλείας ἐν τοῖς ἄλλοις ὀπμι-
 λείᾳ, ἵνα εἰ μὲν ὁρῶντες, διατ' ὅσον σέξον σε τ' ἀρχῆς ἔχει· νό-
 μιζοῖσιν, οἱ δὲ συνόντες, διατ' ὅσον τ' ἡσυχῆς ἰσχυρῶν, τὴν αὐτῶν ἰ-
 καίνοις γινώσκων ἔχουσιν ὀπμιλῶνται τὸ λόγους αἰετὶς σαυτῇ καὶ
 τὰς φεῖται. ἵνα αἰς ἰσχυροῖς τοῖς ἀμαρτήμασι φεῖται πᾶσι.
 κατὰ τὴν μὲν τ' ἀκμῆς γὰρ κατὰ τὴν τυγχάνειν. ἐπειδὴ δὲ δυσκα-
 τὰ κατὰ τὴν ἔχουσιν, ἰσχυροῖς αἰετὶς, καὶ μὴ πλείονος. αἱ γὰρ μα-
 τησιότητες μετὰ ἴσως ἐν δέεσι, ἢ τ' ὑπερβολῆς ἰσχυροῖς. αἰετὶς
 ἔχει περὶ, καὶ σέμνους, τὸ μὲν γὰρ τυραννίδι φεῖται, τὸ δὲ φεῖται
 τῆς σωσιότητος ὀπμιλῶνται, κατὰ τὴν τῶν τοῦ παρὰ τὴν ἔχει φεῖται
 μίχῃ. εὐρήσθαι γὰρ αἰς ὅτι πολὺ τὰς μὲν σπουδασίᾳ καὶ ἡσυχῆς
 ὄντας. τὰς δὲ βυλομένους ἀσείους ἔχει, πατεῖν φανερῶν. δεῖ δὲ
 κατὰ τὴν μὲν ἀμφοτέρωθεν ἰδέσθαι τῶν τῆς, τὴν δὲ σπουδασίᾳ τὴν
 ἰσχυροῖς φεῖται διατ' ὅσον. ὅ, τι δὲ ἀκρῶς εἰδέσθαι βέλαι,
 οἱ ὀπμιλῶν φεῖται τὰς βασιλέας, ἰσχυροῖς μίχῃ, καὶ φιλοσο-
 φεί. τὸ μὲν γὰρ φιλοσοφεῖν τὰς ὁδὸς σοὶ δείξει, τὸ δὲ ἰσ' αὐτῇ γὰρ

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ.

ἔργων γυμνάζεσθαι, διωαδαι, σὺ γὰρ τοῖς πρῶτοις ποιή-
 σθαι. διπρεῖ τὰ γινώμενα καὶ τὰ συμπίπτοντα, καὶ τοῖς ἰδίωταις καὶ
 τοῖς τυραννικοῖς. ἰδίῳ γὰρ παρὶνυλὸς τα μνημονεύει, ἀμεινον καὶ φεῖ
 ἢ μνηστικὸν βυλεύει, δεινὸν ἔργον ἢ μὴν ἰδίῳ τῷ ἰδίῳ πρῶτος
 δοποδωκεῖν, ἵνα τελευτήσωτας ἐπαρθεῖσι, σὺ δὲ βασιλέως μὴ
 πολλὰν γὰρ πρῶτος ὁπτιπιδύμασι τάτοις, ἐξ ὧν ζῶντες ἀνδ-
 κησίνεσιν, βέβαια τὰς εἰκόνας τ' ἀρετῆς ὑπομνημα μέλλον, ἢ τῷ
 σὺ μέγας καταπτεῖν, μέγιστα μὲν τειρῶν τ' ἀσφαλεῖς σταυ-
 ροῖς, καὶ τῷ πρῶτοι διαφυλάττειν. ὡς δὲ διακρησθῆς καταδυνάμει,
 αἰρετοὶ πόλεις τειρῶν καὶ μέλλοι, ἢ ζῶν αἰχρῶν, ἐν ἀπασὶ τοῖς ἔργοις
 μέμνηται τ' βασιλείας καὶ φροῖν, ὅπως μὴ ἐν ἀνέξει τ' πρῶτος
 ταύτης ποιήσῃς. καὶ φεῖδης τὴν σταν τὴν φύσιν ἀμὰ πᾶσαν δια-
 λυθεῖσθαι, ἀλλ' ἐπειδὴ θνητὸν σὺ μέγας ἔπυχε, ἀδυνατοῦ ὅς ψυ-
 χῆς, τειρῶν τ' ψυχῆς ἀδυνατοῦ μὴ μὲν καταπτεῖν, μὴ τὰ φεῖ
 πόλεις ὁπτιπιδύμασι λέγειν, ἵνα σωτηριώδεις ὁμοῖα τοῖς εἰρημέ-
 νοις φροῖν. αἱ οἱ δὲ σὺν λαοζαμένῳ φησὶ καὶ βίλπτει, ταῦτα
 τοῖς ἔργοις ὁπτιπτεῖ. ὦν τὰς δόξας ἐκλῶς, μὴ μὲν τὰς φραζέεις.
 αἱ τοῖς πρῶτοι τοῖς ἰαυτῶν αἱ συμβελεύσεις, τέτοις αὐτοὺς ἐμμέ-
 νει ἀξίῳ. χροῖ τοῖς εἰρημένοις, ἢ ἔπειτα βιλτίῳ τέπειν. σφροὺς τό-
 μιζο, μὴ σὺν ἀκρίβει φεῖ μικρὸν ἐρεζίνεας, ἀλλὰ σὺν φεῖ ἢ
 μνηστικὸν λέγοντας, μὴ δὲ σὺν τοῖς μὴν ἄλλοις ἀνταγωνιστῶν ὑπε-
 χκαμένους, αὐτοὺς δὲ ἐν πολλῇς δοπορίαις ὄντας, ἀλλὰ σὺν μέτρεα
 μὴ φεῖ αὐτῷ λέγοντας, ὁμιλεῖν ὅς καὶ τοῖς πρῶτοις, καὶ τοῖς
 σὺν φροῖν τοῖς διωαμένους, καὶ μὴ διαπαραπτομένους ἐν τῷ βίῳ μα-
 ταλοῦς, ἀλλὰ καλῶς καὶ μετρίως, καὶ τὰς συμφορὰς, καὶ τὰς ἀ-
 τυχίας φέρειν ὁπτιπτεῖν. καὶ μὴ διαμύζει εἰ πολλὰ τῷ εἰρη-
 μανῶν ὄντι, αἱ καὶ σὺν γινώσκεις, ὡς γὰρ ἐμὲ τὸν δειλάδην, ἀλλ'
 ὑπερμελῶν, ὅτι ποσῶν ὄντων τὸ πλῆθος, καὶ τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ
 ἀρχόντων, οἱ μὲν πρὸς τούτων εἰρήνευσιν, οἱ δὲ ἀνηκέασιν, οἱ δὲ ἐπὶ
 φροῖν ποιῶντας ἐκφράσσιν, ἵνα ὅς αὐτοὶ τῷ χάνουσιν, ὁπτιπιδύ-
 στας. ἀλλὰ γὰρ ἵνα ἐν τοῖς λόγοις καὶ τοῖς φεῖ ἢ ὁπτιπιδύμα-
 τιν ζητεῖν τὰς καριότητας, ἐν οἷς εὐτε παρὰ δόξοι, εὐτε ἀπὸ τῶν
 οὐτ'

ΓΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ.

В 3

λίκας

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ.

λήλως συνουσίᾳς λοιδορουῦνται, ἢ λοιδορουμένων, ἐν ᾧ τῆς ἐρη-
 μίας οὐ βαλεινομένων, ἀλλ' ἐλχομένων. λέγει ὅτι ταῦτα ἔχ' πύ-
 τωσι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐνέχων τοῖς εἰρημίοις οἴων. ἐκεῖνο δ' οὐκ ὁ-
 ρῶν, ὅτι δὲ τὰς ἐκλεμίνους, ἢ ποιεῖν ἢ γράφειν τὴν καὶ χαρισμένων
 τοῖς πολλοῖς, μὴ τὰς ἐκλεμινωτάτας τῆς λήθων ζητεῖ, ἀλλὰ τὰς
 μυθωδιστάτας. ἀκούοντες μὲν γὰρ τῆς τοιούτων χαίρουσι, θεωρου-
 ντες ὅτι τὰς ἀγῶνας, καὶ τὰς ἀμίλλας ἀχθόμενοι, διὸ καὶ τὸ Ομήρου πεί-
 νουσι, καὶ τοῦ πρώτου ἐυρόντας τραγῳδίας ἀξιοὶ διαμαρτυρεῖται, ὅτι
 κατὰ οἷας τὴν φύσιν τὴν τῆς ἀνθρώπων, ἀμφοτέρω τῶν ἰδίας
 ταύτης κατὰ γένεσιν τοῦ πρώτου πείνουν. ὁ μὲν γὰρ τοῦ αἵματος, καὶ
 τοῦ πολέμου τῆς ἡμῶν ἡμιδύουσι. οἱ δὲ τοῦ μύθου εἰς ἀ-
 γῶνα, καὶ ποιεῖν κατὰ γένεσιν. ὥστε μὴ μόνον ἀκούειν ἡμῶν, ἀλλὰ
 καὶ διατρεφόμενοι τοῖς οὐκ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἀρχόν-
 τωσι, δίδειται τοῖς ὅτι δυνάμει τοῦ ἀκούοντος ψυχρῶν εἶναι,
 ὅτι τὸ μὲν τοῦ διττοῦ, καὶ συμβαλέουσι ἀφαικτίον, ἐκεῖνα ὅτι γὰρ πείνουν
 καὶ λακτίον, οἷς ὁρῶσι τοῦ ὅχλου χαίρουσι. ταῦτα ὅτι δὲ ἡλθον, ὅ-
 τι γὰρ οὐκ οὐκ εἶναι τῆς πύλιν, ἀλλὰ πύλιν ὄντα τύραν-
 νον, μὴ τὴν αὐτὴν γινώσκοντες. τοῖς ἄλλοις, μὴ δὲ τὰς ἀπὸ τοῦ
 τῆς πολεμίας, μὴ δὲ τοῦ ἐν πολεμίας τῆς ἀνθρώπων, τῆς
 ἡλθον δὲ ἀνακρίνειν. ἀλλ' ὅτι τῆς πολεμίας τῆς χρησίμου ἀνθρώπων
 δοκιμαζέται. ἀλλὰ πῶς ἰππεδὸν οὐκ τῆς γυμνασίας τῆς τῆς ψυχῆς
 ἀμφοτέρω τῶν, ὅτι τὴν φιλοσοφίαν διατρέχοντες, καὶ φασὶν, ὅτι
 μὲν δὲ τῆς ἰουστινιανῶν λόγων, οἱ δὲ διὰ τῆς πολιτικῶν, οἱ δὲ διὰ ἄλ-
 λων ἡνῶν φρονιμωτέρως ἰσχυρὰ τὰς αὐτοῖς. πλησιάζοντες, ἐκεῖ-
 νο δὲ πᾶσι τοῖς ὁμολογῶσιν, ὅτι δὲ τὸν καλῶς πεπαιδευμένον, ἐξ
 ἑκάστης τῶν γένεσιν συμβαλέουσι διὰ δυνάμειν. καὶ τοῖς αὐ-
 τοῖς τῆς ἀμφοτέρω τῶν ὅτι τὸ ὁμολογῶν ἡλθόντα,
 λαμβάνειν αὐτῶν τὴν ἡλθον, καὶ μάλιστα μὲν ὅτι τὸ κατὰ τὴν δι-
 κρίναι τοὺς συμβαλέοντας. εἰ δὲ μὴ, τοὺς κατὰ τὴν τῆς πολεμίας
 τῶν λήθωντας, καὶ τὰς μὴ ἐν γινώσκοντας τὴν δυνάμειν, ἀποδοκιμα-
 ζέται. δύνανται γὰρ, ὡς ὁ μὴ ἐν αὐτῶν χρησίμος, ἐπὶ δὲ ἄλλοι φρο-
 νιμοὶ ποιήσονται. τοὺς δὲ τοῦ ἑκάστης καὶ διὰ δυνάμειν ὁρᾷ πλέον

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ.

ὅτι τ' αἰῶνι, σφεί' πολλὰ πῦρ, καὶ θανάτου γένεσιν, ἔτι σφριλέας
 ἀγαθός, χρυσίμω' πύρρον καὶ πυρρῶναι πῦρ ἀπὸ τῆς ἀπαιτίας
 ἔστιν. ὅτι δ' ἴσως σὺ μὲν ἴσως πρὸς τὴν βασιλείαν, ἐν ἧς δὲ
 πῦρ δίδουσι ἵνα σὺ πλείονα εἰσέλῃς ἀπὸ τοῦ πῦρος. ἔτι μὲν αὖ
 αὖ τὴν γένεσιν παρῆναι, καὶ πρὸς τὰ τέταρτα, οἷον πρὸς τὴν ἀναι-
 ρῆσιν. ἔτι καὶ τὸς ἄλλους, ἀπὸ τῆς αἰσχρότητος. μὴ τοὺς εἰδὸς
 ἀφ' ὧν ἀπὸ τοῦ πῦρος, αἷς ὑμεῖς πάλιν πλείονα εἰσέλῃς
 πρὸς τὸ δίδόναι, ἢ τὸ πρὸς τὴν ἀναιρῆσιν. ἀλλὰ τοιαῦτα
 αἷς ἰδὼ σφεί' εἰς χεῖρας, καὶ μαδισμέναι ὑμῖν
 δαδισμένα, καὶ κατατείναν, ἀλλὰ μὴ μὴ
 καὶ τοιαῦτα αἷς ὑμῖν αἷς
 τὰς ποιήσεις.

ΝΙΚΟΚΑΝΗΣ Η ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΤΙ-
ΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Ισὶ πῆναι, οἱ δυσκόλους ἔχουσι
πρὸς τοῦ λόγου, καὶ διαμέ-
ρονται τοῦ φιλοσοφοῦντος·
καί φασιν αὐτοὺς ἐκ ἀρεῆς,
ἀλλὰ πλεονεξίας ἐνεκα ποι-
εῖσθαι τὰς τοιαύτας διατρι-
βὰς, ἡ δὲ αὖτε ἐν πυθόμην
τῶν οὕτως διακειμένων. Διὰ τί
τοὺς μὲν λέγειν ὀπισθομει-
νόμενους, τοὺς δὲ ὀρθῶς
πρὸς πῆναι βυλομένους ἐπαροῦσιν; εἰ γὰρ αἱ πλεονεξίαι λυπεῖσιν
αὐτοὺς, πλείους καὶ μέζους ἐκ τῶν ἔργων, ἢ τῶν λόγων ἐυρίσκοντο γι-
γνομένης, ἔπειτα καὶ κείνο αἰτοποῖ, εἰ λέληθεν αὐτοὺς, ὅτι τὰ πρὸς
τοῦ θεοῦ οὐσιώδη, καὶ τὴν δικαιοσύνην ἀσκήσαντες, καὶ τὰς ἄλλας
ἀρετὰς ὁπτιπῶς οὐκ ἔχοντες, ἵνα τῶν ἄλλων ἑλατῶν ἔχωμεν. ἀλλ'
ὅπως αἱ αἰετὶς πλείων ἀγαθῶν ἢ βίον διάσωμεν. αἵ τε οὖν
κατηγορητοὶ τῶν πρὸς ἀγαθῶν ὄντων, εἰ αὖτε αἱ αἰετὶς μετ' ἀ-
ρετῆς πλεονεκτοῦσιν; ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων, τῶν πρὸς τὰς ἀρε-
τὰς ἐξαμαρτανόντων, ἢ τοῖς λόγοις ἐξαπατῶνται, καὶ μὴ δικαιο-
σύνην αὐτοῖς. θαυμάζω ὅτι τὰ αὐτῶν τῶν γινώσκων ἔχοντες,
ὅπως καὶ τὸν πλῆτον, καὶ τὸν ῥώμιον, καὶ τὴν αἰδρεῖαν κακῶς λέ-
γουσιν. εἴπερ γὰρ διὰ τοῦ ἐξαπατῶντος, καὶ τοῦ ψευδομένου, πρὸς
τὰς

ΝΙΚΟΚΛΗΣ.

τῶν λόγων χαλεπῶς ἔχουσι, φερόμεναι καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς
 αὐτοὺς ὀπιτιμᾶν. φημὸν τε γὰρ πικρὰ καὶ τὰ ταῦτα κακῶς
 ἐξαμάρτανοντες, καὶ πολλὰς διὰ τέτοιον κακῶς ποιῶντας. ἀλλὰ
 γὰρ ἐδίκασιν, οὐδ' εἴ τις τῶν ἀπαλῶν τῶν τύποις, τ' ῥαίμεν κα-
 τηγορεῖν: οὐτε διὰ τῶν ὀπιτιμῶν τὰς τ' ἀδρεῖαι λοιδορεῖται, οὐδ'
 ὅλας τὴν τῆς αἰσχροπῶν ποιηταίαι ὅτι τὰ φερόμενα μετα-
 φέρειν: ἀλλ' αὐτοὺς ἐκείνους, λέγειν, ὅσοι τοῖς ἀγαθοῖς κακῶς
 χροῖται, καὶ πῶς ἀφαιρῇ δυνάμεις, τέτοις βλάβῃ τὰς συμ-
 πολιτευομένους ὅτι χειρότεροι. Νυνὶ δ' ἀμύνησταις τῶν τ' τρέ-
 ποι φεῖται ἐκείνους διορίζοντες, φερόμεναι τῶν λόγων διόλου
 διακρίνει, καὶ τοσοῦτον διμάρτυρασιν, ὅτι ἐκ αἰσχροπῶν τρι-
 ῶν φερόμενα διμάρτυρας ἔχοντες, ὅτι πᾶσι τῶν ὄντων ἐν τῇ τῆς
 αἰσχροπῶν φύσει πλείοντι ἀγαθῶν αἰτίαι ἐστὶ. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις,
 οἷς ἔχοντες, ἐδὲν τῶν ἄλλων ζῶν διακρίνειν: ἀλλὰ πολλὰ καὶ
 τῇ τάξει, καὶ τῇ ῥαίμῃ, καὶ τῇ αἰσχροπῶν ὑπολείπει καταδείξει
 τυγχάνοντες ὅτις, ἐγγυνομῶν δὲ ἡμῖν τῶν πείθειν ἀλλήλους, καὶ
 δηλοῦν φερόμεναι ἡμῶν αὐτῶν, φεῖται ὡς αἰ βελανόμοι: οὐ μόνον τῶ
 διμάρτυρας ζῶν ἀπὸ ἀλλήλων, ἀλλὰ καὶ συμπεριφέροντες πόλεις ἀ-
 κίσταται, καὶ τόμους ἐδὲν, καὶ τίχας ἐυνομῶν, καὶ χεῖρ ἀ-
 παρτα τὰ δὲ ἡμῶν μνημονεύοντες, λόγους ἡμῖν ἐστὶν ὁ συγκατα-
 σκευάσας, οὐτ' οὐ γὰρ καὶ φεῖται τῶν δικασίων, καὶ φεῖται τῶν ἀδίκων,
 καὶ τῶν ἀχρεῶν, καὶ τῶν ἀδίκων ἐνομοθέτησιν: ὡς μὴ διατα-
 χείντων, ἐκ αἰ οἷοι τε ἡμῶν οἰκείν μετ' ἀλλήλων, τέτοιον καὶ τῶ
 κακῶς ἐξελέγοντες, καὶ τὰς ἀγαθὰς ἐγκωμιάζοντες. Διὰ τούτους
 τοὺς τε φησὶ τοὺς παρ' ἐνὸς, καὶ τοὺς φερόμενους διμάρτυρας.
 τὸ γὰρ λέγειν ὡς δέει, τῶ φερεῖν τῶ μεγιστοσημεῖν ποιούμε-
 να. καὶ λόγους ἀληθῆς καὶ νόμιμους, καὶ δίκαιους, ψυχῆς ἀ-
 γασθῆς καὶ πῆγας εἰδωλόν ἐστὶ, μετὰ τούτου καὶ φεῖται τῶ ἀμφο-
 σβητισίμων ἀγωνίζονται, καὶ φεῖται τῶν ἀγνοούντων σκοπεύ-
 μενα. ταῖς γὰρ πίστεσιν, αἷς τὸς ἄλλους λόγοις περὶ τῶν
 ταῖς αὐταῖς ταύταις καὶ φεῖται τῶν ἰδίων βελανόμοι χροῖμα-
 να, καὶ ἡτορεῖται μὲν καλόν, τὰς ἐν τῇ πλάττει λίσσιν ἀνα-
 μύνηται

NIKOKANZ

[illegible]

ΝΙΚΟΚΛΗΣ.

ἀλλ' οὐ μὴν θεωρεῖται τὰς ἐπὶ ἡμῶν συμβαλλουσας καὶ ἀποφαι-
 χούσας. ὅτι μὴ οὐκ ἔστι πολιτεία (ἐστὶν οὖν γὰρ ὑποτιθεῖσθαι
 ἡγεμονίαν) οἷμαι πάντας δευτέρως, δευτέρως μὲν ἔστι τὸ ἐπὶ αὐτῇ
 ἀξιοῦντος τοῦ χρηστέως, καὶ τοῦ ποιητοῦς: διακρίνεται γὰρ τὸ δια-
 δικαστικόν, ὅτι πάντων, καὶ μὴ πῶς ἀπομένει τῇ ἡμετέρῃ περὶ
 νείν, ἀλλὰ καὶ ἀποφαινοῦν καὶ ἀμαρτάνῃ καὶ τῶν ἀξιοῦντος ἐκείνου. αἱ
 μὲν τοῖσι μὲν ἀρχαῖαι καὶ δημοκρατίαι τὰς ἐπὶ ταῖς τοῖς μετέ-
 χουσι τῇ πολιτείᾳ ἐκείνῃ, καὶ τὸ τοῦ ἀντιπάλου παρ' αὐταῖς, ἐπὶ
 μὴδ' ἔτι περὶ ἐπὶ τοῦ δυνάμει πλείονος ἔχειν, ὅτι τῇ ποιητοῖς συμμέ-
 ρον ὅτιν αἱ γὰρ ἀρχαῖαι, πλείονος μὲν ἡμεῖς τὸ βελτίονος, οὐκ ἔστι
 ὅτι τῇ μετ' ἐκείνῃ, τίς τοι γὰρ καὶ τίς τῇ καὶ τοῖς ἀλλοῖς καὶ τῇ
 αὐτῶν λόγον, καὶ τῶν ταῖς μὴ παταχούσας ἐκείνῃ, ἀλλὰ τῇ
 βούλησιν τῇ πολιτείας τοιοῦτόν ἐστι. καὶ μὴν εἰ δὲ εἰς ἑαυτὴν, καὶ
 τὰς φύσεις τῇ ἀποφαινοῦν, καὶ τὰς ἀποφαινοῦς, ἀπαιτοῦν αἱ τὰς τυ-
 ραννίδας μὲν πολλοὶ μελοποιήσαντες. Καὶ τοῖς τίς ἐκ αὐτῶν οὐκ ἔστι
 ἀποφαινοῦντων, τῶν ταῖς πολιτείας μετέχον, ὅτι μὲν διδύκῃ
 χρηστέως ὡς μὲν πολλοὶ, ἢ φέρεται μὲν τὸ πλῆθος, μὴ γινώσκουσιν
 ὅποῖός τις ἐστίν: ἀλλὰ μὲν καὶ ἀποφαινοῦντος πᾶσι, καὶ διακρίνεται
 διακρίνεται δὲ αὐτὴν κρίνειν, ὅτι πᾶσι ἐστὶν οἷος αὐτῶν ἐν ἑαυτῇ
 ἀποφαινοῦν ὅτι οὐκ ἔστι μὲν πολλοὶ, ἢ πολλὰς διδύκῃ καὶ παρὰ τοῖς
 ζητεῖν ἀρίστην. ὅτι μὲν οὐκ ἔστιν ἐστὶ, καὶ ἀποφαινοῦν καὶ διακρί-
 νεται, διὰ πλείονος μὲν δὲ τῇ ἀποφαινοῦν, ὅτι μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ
 τῶν ταῖς αὐτῶν ἐστὶν οἷος ἐστὶ. Περὶ γὰρ τῇ λοιπῇ, ὅτι αἱ ἀρχαῖαι
 καὶ ἀποφαινοῦν τὸ βουλευτικόν, καὶ ἀποφαινοῦν τὸ ἀποφαινοῦν τῇ
 διακρίνεται: οὕτως δὲ καὶ ἄλλως διακρίνεται, εἰ τὰς μετέ-
 χουσι τῇ ἀποφαινοῦν παρὰ πλείονος τῇ τῇ ἐκείνῃ ὅτι καὶ ἀποφαι-
 νοῦν αὐταῖς. ἡ μὲν τῇ κατ' ἐαυτὸν εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσποῖντες,
 ἀποφαινοῦν ὅτι οὐκ ἔστι γινώσκων, πλείονος ἀποφαινοῦν τῇ τῇ πόλει, καὶ λα-
 βεῖν ἐμπειρίαν αὐτῇ, ὅτι αἱ τῇ τοῖς ἀποφαινοῦν ἐκείνῃ, ἢ καὶ
 φύσιν καὶ ἀποφαινοῦν ἔχουσιν: ἀλλὰ ὅτι γὰρ ἐμπειρίας πολλὴν ὅτι
 λαμβάνουσιν. ὅτι τῇ μὲν πολλῶν κατὰ μὲν οὐκ ἔστι, εἰς ἀλλήλους ἀ-
 ποφαινοῦντες, ὅτι δὲ ὅτι οὐκ ἔστι ἀποφαινοῦντες, εἰς ὅτις ὅτι δὲ πᾶσι δὲ αὐ-
 τῇ

ΝΙΚΟΚΛΗΣ

Ἡ γλῆσσις, ὅπως ἔχεται, οἱ μὲν ἐν ταῖς ἐλευθερίαις, καὶ ταῖς δημο-
κρατίαις, διὰ τὰς πρὸς σφᾶς αὐτὰς φιλοπρίας, λυμφοῦνται
τοῖς κοινοῖς: οἱ δ' ἐν τῇ μοναρχίᾳ ὄντες, καὶ ἔχοντες ὅσα φθοῖναι
οὐκ ἀπάντων, ὡς οἰοῦντο, τὰ βέλπιστα πράττειν, ἔπειτα,
οἱ μὲν ὑστεροῦσι τῇ προσημασίᾳ. πῶς μὲν γὰρ πλείονος χρόνου ὅτι
τοῖς ἰδίοις διατηρήσιν, ἔπειτα δὲ ἔς τὰ σωμείρια σωμείρι-
σιν, πλὴν καὶ αὐτοὺς αὐτοὺς ἐν τῇ διαφθορᾷ, καὶ κατὰ βυλαιο-
μόρως, οἱ δ' οὐτὶ σωμείρια, οὐτὶ χρόνον αὐτοῖς δοποδὲν ἐν γα-
νῶσι, ἀλλὰ καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας ὅτι ταῖς πράξεσιν ὄντες,
καὶ δοποδὲν ἔχοντες, ὅλα ἔχοντες ἐν τῇ δόξῃ καὶ ἀρετῇ.
ἔστι δ' οἱ μὲν ὅπως ἀλλήλους δυσμώρως ἔχουσιν, καὶ βέλονται ὅτι καὶ τὰς
καρὰ αὐτῶν ἀρχοῦνται, καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν ὡς καὶ κατὰ διοικήσιν ἢ
πόλιν, ἢ ὡς μεγίστην δόξαν αὐτοὶ λαμβάνουσιν, οἱ δ' ἐν πᾶσι
τῇ βίᾳ κύριοι τῇ προσημασίᾳ ὄντες, εἰς πάντα τὸν χρόνον καὶ τὰς
ἐλευθερίας ὁμοίως ἔχουσι, τὸ δ' ἐν μεγίστῃ πάντων, τοῖς γὰρ κοινοῖς, οἱ μὲν
ὡς ἰδίοις, οἱ δ' ὡς ἀλλοτρίοις προσέχουσιν ἢ τοῦτο: καὶ συμβῶσι
χρόνῳ καὶ αὐτῶν, οἱ μὲν ἢ αἰσῶν τοῖς τολμηροτάτοις, οἱ δ' ἢ
ἐξ ἀπάντων ἐκλεξαμένοι τὰς φρονιμωτάτας: καὶ λιμῶσι οἱ μὲν
τὰς ἐν τοῖς ὅχλοις εἰπὴν διωαμένους, οἱ δ' τὰς χρῆσιν τοῖς ἀν-
μασιν ὁπταμένους, καὶ μόνον ἢ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις, καὶ τοῖς κατὰ ἡ-
μέραν γινόμενοις, αἱ μοναρχίαι διακρίνουν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν τῇ
πολίτῃ πλειονότητι ἀπείσους ἀπειλήρασι. καὶ γὰρ παρασκευά-
σαι διωαμένους, καὶ χρῆσιν τούτων, ὥστε καὶ λαθεῖν καὶ ὀφθαλμῶν,
καὶ τὰς μὲν πείσας, τὰς δ' ἐν βίᾳ, παρὰ τὸ ἴδιον ἐκφράσαι, τοὺς
δ' ἐν ἄλλῃς διακρίσεις προσέχουσιν: μέλλοι αἱ τυραννίδες ἢ
ἐν ὧν πολιτικῶν οὐαίτ' εἰσὶ, καὶ ταῦτα ἐν τῇ ἐργῇ αὐτῶν ἐχ-
ῆναι, ἢ τῇ λόγων πεισύνῃ. τὸ μὲν γὰρ τῶν ἢ Ἰερῶν διωαμῶν
ἀπάντων ἰσίδην τῇ καὶ αὐτῶν τὸ μέγας γαλῆμαίνων, ἐν δὲ
τῶν ἢ ἀνδρῶν φρόνησιν, ἀλλ' ὅτι μέλλοι ἢ ἀλλῶν τῶν βίαι-
ων λιμῶσι: τὸ δ' ἐν Διονύσιον τὸν τύραννον, ὅς παραδύσας ἢ
μὲν ἀλλῶν Σικελίδου ἀνδρῶν γαλῆμαίνων, τῶν δ' αὐτῶν παρὶδὲν
πελοποννησίων, καὶ μόνον αὐτῶν ἢ παρόντων κινδυνῶν ἀπὸ τῆς
ἐστίν,

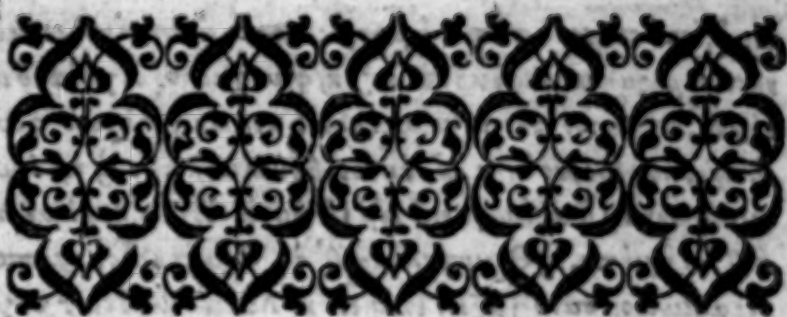
[illegible]

ΝΙΚΟΚΛΗΣ.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΟΣ

πρὸς τοὺς παιδῶν ἀγωγῆς.

Ἰπερὶ οὗ ἔχει εἰπεῖν πρὸς τὸ
τῷ ἱλευδίῳ παῖδι ἀ-
γωγῆς. καὶ πρὶς χρυσίδας
αὐτοῦ δὴ τοῖς τρέφοις
ἀποδοῖν, φέρειν καὶ ἑλπίδα.
Βέλπει δ' ἴσως ἀπὸ τῆς
χρυσίδος ἀξιώσειν αὐτῷ
τοῖς τοῖναι ἐκδομῇ, καὶ
δόξαν τέκεται χρυσίδος πα-
τρός, ὑποδείκνυται δὲ ἱ-

γωγῇ, μὴ δ' τυχεύσας γυμναζέσθαι σπουδαίειν. λέγει δ' οἷον ἐπιφέρει,
ἢ ἀδυναμία. τοῖς γὰρ μητρόθεν ἢ πατρόςθεν ἐκείνῳ γυμναζέσθαι,
ἀνδραγαθία παρακαλεῖται τὸ τ' ἀνδραγαθίας οὐκ εἶναι παρὰ πείρῃ
δ' εἶναι, καὶ φέρειν τοῖς ἱεράς, καὶ λοιδορεῖται βυλαμύθους.

Καὶ σφόδρα ἰσχυρὸς ποιητής, ὅς φησι: ὅτι καὶ χρυσὸς μὲν κα-
ταβληθὴς γένεσις ὁρῶς ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας ἐκείνους. καλὸς δ' οὖν
παρρησίας θησαυρὸς ἀνδραγαθίας, ὅς δ' ἀπὸ τῆς ἀνδραγαθίας ποιεῖται τοῖς
νομίμῃ παιδευοῦσιν ἀνδραγαθίας.

Καὶ μὲν δὲ καὶ τὰ φρονήματα τῷ ὑπὸ χαλκῷ καὶ κίβδηλοι ἐ-
χόντων τὸ γένος, σφαιροῦ καὶ πατείνου ἀνδραγαθίας, καὶ μέλας ὁρῶς
ὁ λέγει ποιητής φησι, ἀδυνατῶν γὰρ ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίας

ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ

τις ἢ ὅταν συνενθῇ πᾶσι πρὸς ἢ μητρὸς κακῶ. ὡς περ ἀμείλει τοῦ-
 ται τοῖσι μεγαλυνχίας ἐμπύπλαι καὶ φρονήματος ὡς γοήτων δια-
 σήμων. Διόραστοι γὰρ ἡ Θιμισυκλῆς πολλαίς λέγουσι φέρει
 καὶ φέρει πολλοὺς, ὡς ὅ, τι δὴ αὐτὸς βούληται, ὅσοι καὶ τῇ δὲ μη-
 τρι συσπλάττει τῇ ἡ ἀδελφῇ καὶ μὴ γὰρ αὐτὸς ἐθέλει, καὶ ἡ μήτηρ,
 ἀλλ' αὖ ἡ μήτηρ, καὶ Θιμισυκλῆς, ἀλλ' αὖ Θιμισυκλῆς, καὶ παῖ-
 τες ἀδελφοί, πάντες ἢ ἀξιοὶ ἐπαρεῖν καὶ Λακισθεμῶνι καὶ τῇ μεγα-
 λοφροσυνῇ, οἱ πᾶσι Ἀρχίδαμοι ἡ βασιλεῖα ἰαυτῇ ἐξήμαρσαν
 χρήμασι, ὅτι μικρὰν τὸ μεγαλὸς γυναικα γὰρ λαβὼν ἐπαίμα-
 ρεν, ὅτι πᾶσι, αἷς ἡ βασιλείας, ἀλλὰ βασιλίσκος παραχεῖν αὐτοῖς
 διαδοῖτο.

Εχόμενον δὲ εἰς τέτταρ' ἐπεῖν, ὅπως οὐ γὰρ τοῖς ἀπὸ ἐμῶν
παρὰσθῆτο. Ποῖον; ὅτι τὰς ἐν αὐτῇ παρὰσθῆσας πληροῖζόντας ἡ
γυνὴ εἶναι τοὺς παρὰσθῆσας ἀότους, ἢ μετρίως τοῦτον ἐν αὐτῇ ποι-
εῖν, ἀλλ' ὅπως ἡ συνουσία αὐτῶν. Φίλοι οὖν γὰρ καὶ μετρίως καὶ γὰρ
ἐκείνη φιλῶσιν, ὡς καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀπορίας ὡς παρὰσθῆσας ἐν μετρίᾳ
παρὰσθῆσας τὴν αὐτῇ. ἢ καὶ διὰ τὴν μετρίαν ἐκείνην αὐτῇ
καὶ παρὰσθῆσας, καὶ μετρίως. ἔσθῃ, ὁ πατὴρ σὺ μετρίως ἐκείνη. καὶ
καὶ μὴ γὰρ ἡ αὐτῇ τὸ αὐτῇ. ὡς γὰρ ἡ αὐτῇ καὶ γὰρ
λακτέον.

[illegible]

TRƯỜNG

Ταῦτα πάντα διατεταμένως γίνονται, ὅτι συνῆλθε καὶ συνή-
πνευσεν εἰς τὰς τρεῖς παρ' ἑαυτοῦ ἀδελφῶν ψυχὰς, Πυθαγόρα καὶ
Σωκράτους, καὶ Πλάτωνα, καὶ ὅσοι δόξαν ἀειμνήσαντες τὸν χρόνον,
ἰουδαίους μὲν οὐ καὶ θεορίδας, οἱ τὰ ταῦτα πάντα διὰ τὴν ἀπεί-
σθησαν, εἰ δὲ τις οἴσται, ὅτι ἐκ αὐτῶν περὶ τὸν χρόνον καὶ μέγεθος
τυχόντας ἰσθῆς πρὸς ἀρετὴν, ἐκ αὐτῶν τ' ὅσους ἐλάττωσεν εἰς
τὴν ἀδελφῶν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἴστω πολλοὺς, μέλλουσιν τὸν παλαιὸν δια-
μετρῶναι, φύσις μὲν γὰρ ἀρετῇ διακρίνεται, φαυλότη-
τα δὲ ἐπαυροῦσι δεινὰ, καὶ τὰ μὲν ῥέθρα αὐτῶν ἀμνηστικὰς φέ-
ρει, τὰ δὲ χαλεπὰ τῶν ὀπρῶν αἰσθητικὰ.

Καταμύθους δ' αὖ, οἱ αἰσθητικοὶ πρὸς τὴν καὶ τὴν πρὸς τὸν χρό-
νον καὶ πόνος ἐστίν, ὅτι πολλὰ τῶν μεγάλων ἀνὰ τὴν ἀρετὴν
μὲν γὰρ ὕδατος πίπτει καὶ αἰσθητικοί: σίδηρος δὲ καὶ χαλκὸς τῶν
ἐπαυρῶν τῶν χρόνων ἐκτελέσονται, οἱ δὲ ἀμνηστικοὶ ἔχουσιν πόνον
καταμύθους οὐδ' αὖ, οἱ τὴν γένεσιν, τὴν ἐξ ἀρχῆς διώκοντες ἀνὰ
τὴν ἐξουσίαν, τὰς γὰρ καμύθους τῶν ἀνὰ τὴν βακτηρίαν
ἀπερὸν αἰσθητικοί, ἀλλὰ τὸ παρὰ φύσιν τῶν πόρων τῶν φέ-
σει ἐξήκοντο κρεῖττον.

Καὶ μόνα αἶμα ταῦτα τὴν ἐκτελέσονται, διαδείκνυσιν, ἐκ
ἀλλὰ καὶ μύρια ὅτι μύρια, αἶμα δὲ γὰρ πέφυκεν, ἀλλὰ ἀμνηστικὸν
χρησίσται, καὶ ὅσα τῶν φύσιν βελτίων ἐστὶν, ποσὶν μὲν ἐξ ἑαυ-
τοῦ δὲ ἀμνηστικὸν ἐξ ἀποκρίσεως, ἀλλ' ἐστὶν τις ὑπὸ χρόνον καὶ τῶν
χρόνων τῶν δέοντες, ἀλλὰ γὰρ ἀμνηστικὸν παλαιὸν καὶ γὰρ καὶ κα-
τὰ ἐξήκοντα.

Ροῖα δὲ δέοντα ἐκ ἐκτελέσονται, μὲν ἐκτελέσονται, καὶ ἀκαρπια
καθίσταται, τυχόντα δὲ ὅρῳ παλαιότητος, ἀκαρπια γίνονται καὶ
παρασφύρα.

Ροῖα δὲ σώματος ἰχθὺς ἐκ ἐκτελέσονται, καὶ καταρτίζονται δὲ ἀ-
μνηστικὸν καὶ τρυφῶν καὶ καχεξία. Τίς δὲ ἀδυνάτης φύσις: αἱ τὰς γὰρ
μακροχρόνους καὶ καταρτίζονται πλείστον εἰς ἰχθὺς ἐκτελέσονται: τὴν δὲ
ἴστω κατὰ τὴν παλαιότητα, ἐκ ἀποκρίσεως ἐκτελέσονται αἱ
καταρτίζονται δὲ ἀδυνάτους μάλιστα, ἀκαρπια καὶ ἀκαρπια

ΠΕΡΙ ΚΑΙΔΩΝ

ἐπιβήσων; καὶ τί δέ τ' ἄλλα διαμύζειν ἔπικρα τῷ θύρῳ τῷ
ἀγροτάτῳ, ὁρῶν πολλὰ, καὶ πιδασυρόμενα, καὶ χειρὸν γυ-
νόμενα, τοῖς πόνοις; ἐν δὲ καὶ ὁ δευτέρος ἐρωτηθεὶς τίς εἰσὶν οἱ
ἐπιτάταιοι δευτέρων, ἔφη: οἱ παυόμενοι πολυαεῖν, καὶ τί δέ τ' ἄ-
πολλὰ λέγειν; καὶ τὸ πᾶν ἐστὶ πολυχρόνιοι καὶ τὰς ἐδικὰς ἀ-
ρετὰς οἰκείας ἀπὸ πρὸς λέγειν, ὡς ἀπὸ πρὸς πλημυλῶν δόξειεν.

Εἰ δὲ φεῖ τέττοι ἐπὶ παλαιά, ματὶ χρυσόμορος, ἀποδηξέ-
μα τὸ ἐπὶ φεῖ αὐτῷ μακρῶν, Δυναρὸς γὰρ ὁ τῷ Λακκαδαμ-
νίῳ νομοδότης δύο σκύλακας τῷ αὐτῷ γοῖσι λαβὼν, καὶ ὁ-
μοίους ἀλλήλοις ἡγαγόν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπὸ πρὸς λιχρὸν καὶ σιγάμωρον,
τὸ δὲ ἐξ ἐχρῶν καὶ θηρῶν διωκτῶν,

Εἰτα ποτὶ τῷ Λακκαδαμνίῳ εἰς ταὐτὸ συνειληγμένον, μα-
γάλῳ τοῖς ῥοπῇ φέρει ἀρετῆς κήρυξις ἐστίν, αἱρεῖται ἔρπον Λακκαδα-
μόνιοι, καὶ ἔστι καὶ παιδεία, καὶ διδασκαλία, καὶ βίαι ἀγῶναι, καὶ ἔργα
ταῦτά ὑμῖν ἀντίκρῃ δὴ μέλα φορήσῃ φανερὰ. εἴ τα φερσιν γα-
γῶν ἐπὶ δύο σκύλακας διαρῆκα, κατὰ τὴν εἰς μίσην λοπάδα, καὶ
λαγῶν κατευθύνει τῷ σκυλάκῳ. καὶ ὁ μὲν ὅπῃ τὸν λαγῶν ἡλῆξεν,
ὁ δὲ ὅπῃ τὴν λοπάδα ὤρμησεν. Τῶν δὲ Λακκαδαμνίων ἐδὲ πρὸς
συμβολῇ ἐχόντων τί ποτε αὐτῶν τὰ πρὸς διώκται, καὶ τί βυλόμορος
ἐπὶ σκύλακας ἐπιδείκνυσιν. ἢ τοῖς γοῖσι, ἔφη, τῷ αὐτῷ ἀμρότοι-
στοι, διαρῆκα δὲ πυκνότες ἀγῶναι, ὁ μὲν λιχρὸς, ὁ δὲ θηρῶν διω-
κτῶν. καὶ φεῖ μὲν ἔστιν καὶ βίαι ἀρετῆς ταῦτα, φεῖ δὲ ἔρπον, ἐχόν-
τες ἀπὸ πρὸς λέγειν.

Δεῖ δὲ ὅτι ἐργὸν φαίνομαι αὐτὰς τὰς μετὰ τὰ τέκνα τρέφειν, καὶ
τέτοις ὑπάρχειν ἐπὶ μετὰ. συμπαιδείας τὸ γὰρ θρήνησι καὶ
διὰ πλείονος ὁπλυσίας, ἀπὸ πρὸς, καὶ τὸ δὲ λιγρόμενον, ἐξ ὀνύ-
χων ἀπαλῶν ἀγῶναι τὰ τέκνα, αἱ τίτται δὲ καὶ αἱ ἔρποι ἄλλοι
νύκτας ὑποβολιμασίαν καὶ παρὶς ἑσπέρην ἔχουσιν, αἱ τι μετὰ φά-
σται. ἀλλοῖ δὲ καὶ ἡ φύσις, ὅτι δέ τὰς μετὰ, ἀγῶναι καὶ
αὐτὰς πιδύειν καὶ τρέφειν.

Διὰ τὸ τοῦ πατρὸς ζῶντος, καὶ ἐν τῷ γάλακτι βροχῶν ἔρ-
ρησιν. σφοδρὸν δὲ αἶμα καὶ ἡ ποσὶς δειπνὸς ἐν τῇ καὶ ἡ γυναιξὶ ἐπὶ
μετὰ.

μαστούς, ἵνα καὶ εἰς δίδυμα τέκων, διπλὰς ἔχουν τὰς τ' ἑρῆς πη-
γάς. χωρὶς δὲ τῆς τῶν θυνούστρα καὶ τοῖς τέκνοις γίγνεται δὴ καὶ
φιλητικῶν τιμῶν, καὶ μὴ δὲ ἐκ ἀπεικότως, ἡ συνῆφια γὰρ ὡς ἀπὸ
ὅπου τοιοῦτο ἐστὶ τ' ἁπορίας, καὶ γὰρ τὰ θήματα τῆς συντηρητικῆς ἀπο-
σπώμενα, ταῦτα ἀποδιδόναι φαίνεται, μάλιστα μὲν οὖν, ὡς ἀπὸ τῆς
φύσεως ἀπειχάτιον τὰ τέκνα τρέφειν τὰς μητέρας.

Εἰς δὲ ἂν ἀδωμάτος ἔχουν, ἡ δὲ αὖ σῶματος ἀδύναται (γί-
νοιτο γὰρ δὴ τι καὶ τοιοῦτον) ἡ φέρει ἐπὶ τῶν τέκνων ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
γλυκίστην, ἀλλὰ τὰς γὰρ τίττας καὶ ἑρῆς, ἡ τὰς τυχεύουσας, ἀλλ' ὡς
ἐν μάλιστα ἀπεδοῦναι δαίμονες ὅτι, Περὶ τοῦ μὲν τοῖς ἰδίῳ ἐλ-
κυσίνας.

Ὡς ἀπὸ γὰρ τὰ μέλη τῆς σῶματος ἀδύναται ἀπὸ γλυκίστης πλάττειν
τῆς τέκνων ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν, ἵνα ταῦτα ὁρᾷ καὶ ὑπερβαίνει φύσιν, ἡ
αὐτὴν τρόπον ἐξ ἀρχῆς καὶ τῆς τέκνων ἡδὴ ρυθμίζειν φερσύνει.
ἵν' ἵπταται γὰρ καὶ ὕψος ὁρᾷ καὶ τῶν τούτων ψυχῆς ἀπαλαῖς ἐπὶ
τὰ μαθήματα ἐντέλειται, ἀπὸ τὸ σκληρὸν, χαλαρῶς μαλάτ-
τει. καὶ ἀπὸ γὰρ σφραγίστος τοῖς ἀπαλαῖς ἐναπομάπτουται κη-
ροῖς, ὥστε αἱ μαθήσεις τῆς τῆς παιδείας ψυχῆς ἐναπολυπᾷν.
καὶ μοι δοκεῖ Πλάτων ὁ δαιμόνιος ἰμμενῶς παραινέειν τὴν τιττάδα,
μὴ εὖδ' τυχεύοντας μύθους τοῖς παιδίοις λέγειν, ἵνα μὴ τὰς τέτων
ψυχῆς ἐξ ἀρχῆς οὐσίας καὶ διαφθορᾶς οὐκ ἀπὸ πλάσσειν συμβαίῃ
καὶ οὐκ ἐστὶν καὶ Φαυλὸς οὐκ ἐστὶν καὶ οὐκ ἐστὶν καὶ οὐκ ἐστὶν, λέγων,
καὶ παῖδ' ἐπὶ ἰόντα, καὶ διδασκᾷ ἔργα.

Οὐ τοῖνυν οὐδ' αὖ τῶν παλαιῶν ἀξίον ἐστὶν, ὅτι καὶ τὰ παρ-
δία, τὰ μέλλοντα τοῖς ἑρῆμοις ἀπαρτεῖν καὶ τὰ τοῖς συνῆφια γί-
νεται, ζητητίον φερσύνει μὲν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τρόπου, ἐπὶ μὲν τοῖς ἰλ-
λην καὶ καὶ ὡς ἔρμα λαβεῖν, ἵνα μὴ σιωδὴ χρυσὸν μὲν βαρύνει
καὶ τὸ ἴδιον μαχέρεσιν, ἀποφύγονται τὴν ἐκείνου φαυλότητος, καὶ
ὡς παρρημαζομένην ὅτι φαίνεται, ἵνα ἀπὸ τῶν λέγονται, ὅτι αἱ χρο-
νὸς παρρημαζομένης ἀπὸ χαίρειν μαθήσει.

Ἐπειδὴ τοῖνυν ἡλικίᾳ λαβασὶν ἀπὸ παιδαγωγῶν τεταχ-
θῶν, τὰ ταῦτα δὴ ὅτι μάλιστα ἐκτὸς τῶν τέτων χρίστας, ὡς μὴ

λάδωσιν

ΤΕΡΤΙΑΙΩΝ

λαμβάνειν δι' ἑκαστοῦ εἰς βαλάνους, ἢ παλιν ἐλάττει τὰ τέσσαρα
παραδόντες.

[illegible]

ΔΗΨ' ἡ ἀποδοχὴ τοῦ παλαιῶν τοῦτον εἶναι τὴν φέρουσαν ἐφ'
 ἡμῶν φέρουσαν τὴν ἀρχαίαν παλαιῶν.

Τὸ δὲ πάντως μέγιστον καὶ κυριώτατον τῶν εἰρημώσεων, ἡρχομένων ἐκεί-
νων, διδασκάλους γὰρ ζητῶντας τοῖς τέκνοις, οἱ καὶ τοῖς βίοις ἐσὶν
ἐκτελέγοντες, καὶ τοῖς τρόποις ἀσπίλητοι, καὶ τὰς ἐμπειρίας ἀρι-
στοί. Ἐν γὰρ καὶ βίζα καλοκαθαρίας, τὸ νομίζω τυχεῖν παρ' ἐκείνων.
Καὶ καθυπὲρ τὰς χάριτας οἱ γὰρ τοῖς τοῖς φυτοῖς παραπείθου-
σιν, οὕτως οἱ ἐν ἡμῶν τῶν διδασκάλων. ἱμμεῖς τὰς ὑποθήκας,
καὶ παραινέσεις παραπηγνύμεν τοῖς νέοις, ἵνα ὅρῳ τῶν βλαστει-
νῶν τὰ ἥθη.

Νυνὲ δ' ἔτι καὶ κρατερύουσι τῇ πατρίδι αἰών, οἵ πτε φρίν
 διπαμάσται τῶν μέλλονται δειδάσκειν, δὲ ἄνοιαν, ἴσθ' ὅτι καὶ δὲ
 ἀπειρίαι, ἀνδρόποιοι ἀδελφίμοις, καὶ παρὰσήμεαι ἐγχειρίζουσιν
 τῶν παίδας. καὶ ὅπως τὸ ἐστὶν κρατερύουσιν, εἰ καὶ δὲ ἀπειρίαι
 αὐτοὶ πράττουσιν, ἐκείνοι δ' ἐχάτως αἰσποῖν. Τὸ ποῖον; αἰὶοι γὰρ εἰς
 δότις (ἀγνοοῦντες μάλλον αὐτοῖς τὸ τοῦ λεγόντων) πλὴν αἰών τῇ
 πατρίδι πτε ἀπειρίαι ἄμα καὶ μοχλῆρίδι, ὅμως τέτοις ὁπτιζέ-
 σθαι τῶν παίδας.

Οἱ μὲν γὰρ ἀριστοκράται ἠπώμενοι κατακείας, εἰσεὶ δὲ οἱ δει-
μύοις χαλεζόμενοι φίλοις, παρόμοιον ποιουῦντες, ὥσπερ αἱ εἰ-
πὶς τῇ σόματι κείμεναι, τὸν συνῶπισημῃ ὀληθύνεται αἱ σὺν σφί
παραλιπών, φίλοι χαλεζόμενοι, τὸν δὲ ἀπαιεῖται ὑπολίσσεται
εἰ αὐτὸν περιέλοιτο, ἢ καὶ κληροῖ τὸν ἀριστὸν ἀφείας, ἢ χαίρειν

5024-

ΑΓΩΓΗΣ.

δοιμαστέ φίλε διαδύντος. Ζεὺς καὶ Διοὶ πάντες, πατέρ τις κολέ-
μφοι, πλείω λόγον τ' ἔφ' διομόρων ποιεῖται χάριτος, ἢ τ' ἔτε-
ρον παιδεύσας.

Εἴτ' ἐκ εἰκότα πολλάκις, ὁ Κρότης ἐκείνος ὁ παλαῖος ἱεργῶ,
ὅτι εἴπερ ἄρα δυνάτοισιν, ἀνὰ δόματα ὅπ' τὸ μετασφραττῶν τ'
πόλαος ἀνακραγεῖν μέγας, ὡς ἀνδραποιοὶ, ποὶ φέριον, οἵ πινε
χημαῖται μὲν κτήσας ὧν πᾶσι ποιεῖται σπουδῶν, τ' ὅτ' ἔχον,
οἱ ταῦτα καὶ παλεῖσσι μικρὰ φρονιτίζει:

Τούτοις δ' αἰ ἐγὼ φρονιμίω, ὅτι οἱ τοιοῦτοι παῖρες πα-
ραπλήσοι ποιοῦσιν, οἷον εἰ τις τῷ μὲν ὑποδύμας φρονιτίζῃ, τῷ
δὲ ποδὸς ὀλισθαίνει ἔχει.

Πολλοὶ δ' εἰς τοῦτον τ' πατέρων φρεσίνεσι φιλαργυρίας
ἄμα καὶ μυστικίας, ὡς ἵνα μὴ πλείονα μισθὸν τελέσῃ, ἀν-
δράποιοις δὲ μισθὸν τιμῆς ἀρῶνται τοῖς τέκνοις παιδευτάς,
ἵνατοι ἄμαδίδου διακάντες.

ἢ καὶ Ἀρίστιππος ἐκ ἀκόμψας, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄγερας ἐπίσκε-
ψα τῷ λόγῳ, πατέρα τοῦ καὶ φρονῶν κατὰ. Ερωτήσας τοὺς γὰρ π-
ρὸς αὐτὸν, πόσον αἰτοῖν μισθὸν ὑπὲρ τῆς τῷ τέκνῳ παιδείας.
ἑλίας, ἴση, δραχμαί. τῷ δὲ, ἑρρίκλει, εἰπόντος, ὡς
ὑπὲρ πολὺ τὸ ἀπαιτῶ. δυνάμει γὰρ αἰδραποδὸν χεῖρας φέρει.
τηγερῶν ἔφη, ὅτι ἔχεις αἰδραποδία καὶ τ' ἔχον, καὶ οἱ αἰ φέρη.
τὸ δ' ὅλον πῶς ἐκ αἰτῶν: τῇ μὲν δ' ἔξισα σωμαδίξην τὰ παιδεία
δίδωται τὰς ἑσφάς, καὶ φρονιμίαν τὴν ἀρετὴν ὅπ' τιμῆν.
μισθὸν δὲ ποιεῖται φρόνισον τῷ λόγῳ ὅπ' διδίδω καὶ νομίμων
ἀκρίειν.

Τὸ δ' ἐν συμβαίνει τοῖς θαυμαστοῖς πάσης, ἵππιδαν κακῶς
μὲν θρέψας, κακῶς δ' ἐκ παιδείας τῷ ἔχον: ἐγὼ φρονισμὸν ὅταν
γὰρ εἰς αἰδρας ἐλθράντες τῷ μὲν ὑγιάοντες καὶ τιταγμένον
βίου καταρροήσωσιν, ὅπ' ἢ τὰς αἰτάτους καὶ ἀνδραποδίδας
ἡδονὰς αὐτὰς κρημίσωσι, τότε δὲ μεταδιδούται τὴν τῇ τέ-
χνῃ προδιδωκότες παιδείαν, ὅτι ἐδὲ ὄφελος τοῖς ἐκείνων ἀν-
τήμασιν ἀνηματῶν. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν πόλαος καὶ παρασίτους
ἀταλαμ-

ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ

ἀφ' αλαμδύκων, ἀνθρώπους ἀσήμες καὶ καθαράτους, καὶ τ' ἐπὶ τοῖς
 ἀφ' ἑσπίας καὶ λυμναίας, οἱ δ' εἰς πινεῖς ἐπαίρας καὶ χαμηλὴν πινεῖς λα-
 βούται, σὺ βαρὺς καὶ πολυτελεῖς. οἱ δ' εἰς
 κόβους καὶ κάμους ἐξοκίλλουσιν. ἥδη δ' εἰς πινεῖς καὶ τῶν ἐνδοκωτέων
 ἀπὸνται, κακῶν μοιχεύοντες, καὶ κηποεργαῖον, καὶ μίαν ἐνδοκω-
 τήν τε πινέμενοι. φιλοσόφους δ' ἐμυλίσαντες, οὗτοι ἂν τοῖς ἴσοις
 περὶ μασιῶν αὐτὸς ἀν' ἐκαστοῦ παρίσκειτο, καὶ τό γε παρὰ
 γὰρ τὸ Διογένης ἱμαθὸν ἂν, ὅς φορτικῶς μὲν τοῖς ῥήμασιν, ἀλ-
 λήδ' οὗτος ἡ τοῖς περὶ μασιῶν παραινέει καὶ φησὶν. εἰσαλθε εἰς πορνεί-
 ον, ἵνα μάθῃς, ὅτι τῶν ἀταξίων τὰ τίμα, ἐν δὲ διαφέρει.

Συνελών τοίνυν ἐγὼ φημι καὶ χρησιμολογεῖν μάλλον ἢ παρ-
 ῖν δόξαν. ἂν εἰκότως, ὅτι εἰ περὶ καὶ μέσον καὶ τελευτήν, οἱ
 τῶν τοῖς κεραιαῖον, ἀγωγὴν σπουδαία καὶ παιδεία ἐν μέσῳ ἐστὶ. καὶ
 ταῦτα πορὶ καὶ σίμωγα περὶ ἀρετῶν καὶ πρὸς ἐνδοκωσίαν φημι.
 Καὶ τὰ μὲν ἄλλα τ' ἀγαθὴν ἀνδρεοπίναν, καὶ μικρὰ καὶ ἐκ ἀξιοσπ-
 δαστα κατέστηκεν. Εὐγείνηα καλὸν μὲν, ἀλλὰ περὶ γένος ἀγαθόν.

Πλοῦτος δ' εἰς τίμους μὲν, ἀλλὰ τύχης κτῆμα, ἐπεὶ δὲ τῶν μὲν ἰ-
 χνῶν πολλὰς ἀφίλεται, τοῖς δ' ἐκ ἐλπίσιν, φέρονται προσ-
 τεγὰ. καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, σκεπτός ἐκείνῃ τοῖς βυλομέτρους βα-
 λάντια τοξέουσι, κακέρχοις οὐκ αἰσάνται, καὶ συκαφάνται καὶ τὸ μέγ-
 ερον, ὅτι καὶ τοῖς ποιητοῖς μέγιστος. Δόξα γὰρ μέν σιμὸν ἀλλ'
 ἀδελφόν.

Κάλλος δ' ἐπεμάρχον μὲν, ἀλλὰ ὁλοκαυτόν, ἐν γένει δ' εἰς τίμους
 μὲν ἀλλὰ ἐν μέσῳ τῶν ἰσχυρῶν δ' ἐν γένει μὲν, ἀλλὰ τόσῳ ἀλάστον
 καὶ γὰρ. τὸ δ' ὅλον, εἰ τις ὅπῃ τῇ τῷ σώματος ῥώμῃ φερεῖ, μα-
 θήτω ἵσμεν διαμαρτάνων, πόσον γὰρ ὅτι ἰσχυρὸς ἀνδρεοπίνης (ἴσ-
 τω) τ' ἡδ' ἄλλων ζώων δυνάμει; λέγω δ' οἷον ἐλπίσιν καὶ
 ταύρων καὶ λέοντων;

Παιδεία δ' εἰς τῶν ἐν αὐτῇ μοῖον ὅτι ἀδελφόν καὶ διόν. Καὶ δὲ
 τὰ παιδῶν ὅτι κυριώτατα ἐν τῇ ἀνδρεοπίνῃ φύσιν. νῦν καὶ λέγει.
 Καὶ ὁ μὲν νῦν, ἀρχικὸς ἐστὶ τῷ λόγῳ, ὁ δ' ὁ λόγος, ὑπερηφανῶς τῷ νῦν.
 τύχη

ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ

τὰ καλά, οἱ δ' αὐτοχέριοι τ' λόγων, πολλὰ δὲ ἐνχαίρειας καὶ ῥαδ-
 κρίας εἰς πλήρεις, ἐδ' ὅθεν ἀρκτίον, ἐδ' ὅσοι παυσίον ἐστὶν εἰ-
 δότων. Χαίρει δ' αὖτε αἰλῶν πλημυρηνάτων, οἱ αὖ ἐκ τῆ παρὰ χεῖ-
 ρα λέγουσιν, εἰς ἀμειδίαν δεινὴν ἐμπύπτοι, καὶ πολυλογίαν.
 Σκέψαι δ' ἔκ ἐα τ' ἰκνυμένης συμμετείας τ' λόγον ἐκωίπειν.

Ο Παιπλῆς, οἷς ἡμῖν ἀκούειν παραδίδοται, καλέμμεν ὑπὸ τῆ
 δήμου πελάκις ἐχ' ὑψήκυσεν, λείων, αἰσώτακτος ἐστὶν. αἰσώτης
 δ' καὶ Δημοδότης Ζηλατὴς τ' τέτε πολλίαις γλῶσσοις, καλέμμεν
 αὐτὸν τ' ἀδυναίαν συμπελον, ἀντέβαινεν, ἐπὶ πωτέτωμα, λέγων.
 καὶ ταῦτα μὲν ἴσως, ἀδ' ἀπολόε ἐστὶν, καὶ πεπλάσμεν παρὰ δούσις, ἐν δ'
 τῇ καὶ Μειδίᾳ λόγῳ, τὴν τ' σκέψαις σφίλειον ἐναρξῶς παρ-
 σκῆσι. φησὶ γοῦν, ἐγὼ δ' ἐκ κίφθαι μὲν ἀδυναίαις φημι, καὶ ἐκ
 αἰνάρηθειαν, καὶ αἰμυρηνάτην, καὶ οἷς ἐκ μὲν μέλας ἐμοὶ, καὶ γὰρ
 αἰνὰ δόλιος ἐστὶν, εἰ τοιῶντα παῖδων καὶ πάχων, ἡμῶν αὖ ἐπεὶ
 τέττοις ἐρεῖν ἐμὸν.

Τὸ δ' οὖν πάντα πᾶσιν ἀποδοκιμάζειν τῷ λόγῳ τ' ἐτοιμότη-
 τα, καὶ οὐκ αἶν τῶν τῶν ἐκ ἐα' ἀξίους ὁσπερ, ἐφάμην αἰνὰ γὰρ,
 ἀλλ' οἷς ἐν φαρμάκῳ μοῖρα τῷ τοσούτῳ ἐστὶν.

Μεχρὶ δ' αὖ τ' ἀνδρῶν ἡλικίας, ἐδ' ἐν ἐκ τῷ παρατυχίῳ ἀξίῳ
 λέγειν, ἀλλ' ὅταν περὶ ζῶσιν τὴν δυνάμιν, τότε τ' χαρῶν καλέ-
 τω, ἐλευθεριάζειν τοῖς λόγοις περὶ σῆκον.

Ὡς περ γὰρ ἐκ πολὺν χρόνον διδόντες, καὶ ἀνελθεῖν ὕστερον, ὑπὸ
 τ' πολυχρονίᾳ τ' δεινῇ συμπεθείας ἐδυνάμην βαδίζην ὑπο-
 σκίζον. καὶ αὐτὸν τρέπει οἱ πολλὰ χρόνῳ τὸν λόγον σφίξαις,
 καὶ εἴποτε ἐκ τῆ παραχρῆμα δεινότητος εἰπεῖν, ἐδ' ἐν ἡπὶον τ' αὐτοῖς
 τ' ἐρμηνείας χαρακτῆρα φυλάσσει. Τὸ δ' ἐπεὶ περὶ δας ὄντας ἐπὶ
 ὅτι καμὲ λέγειν ματαιολογίας τ' ἐχάτης αἴτιον καθίσταται.

Ζωγράφος, φασὶν, ὁ δόλιος Ἀπελλῆς εἰκόνα, τῶν τῶν, ἴση,
 καὶ γέγραφα, καὶ ἐκ μὲν λέγειν εἴπιν, οἷα ὅτι λαχὸν γέγραφα.
 Διὰ μὲν δ' ὅπως ἐκ τοιαύτας πλείους γέγραφας, ὡς περ τοῖνυν
 (ἰπανάγῳ γὰρ περὶ τῶν ἐξ ἀχῆς τ' λόγῳ ὑποθεσιν) τὴν δια-
 σκεπὴν καὶ παρατρέφειν, ὅπως αἶν πάλιν καὶ τ' σμικρολογίας τ'
 λέγειας

ἰσχυρὸς καὶ παρρησιαστικὸς, παρρησιαστικὸς δὲ διὰ τὸ ἀντιπαρρησιαστικὸν καὶ φεύγειν, ἢ μὲν γὰρ
 ὑποφύγοντες, ἀπολείπεται τὸ ἐστίν. ἢ ὅτι ἐξ ἑαυτοῦ ἀντιπαρρησιαστικός.

Καθάρσας δὲ τὸ σῶμα καὶ μόνον ὀνειδίζον, ἀλλὰ καὶ βέλτερον ἐστὶν
 καὶ τὸ λείπον αὐτῶν τὸ ἐκ αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑυκταῖον ἐστὶν οὕτως.
 τὸ μὲν γὰρ ἀσφαλὲς ἐπιτηδεύει μόνον. τὸ δὲ ὁπικισμῶν καὶ παυ-
 μάζεται.

Τὴν δὲ τυγχάνει γνώμην ἔχον, καὶ φέρει τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δια-
 θέσιν, ὅτι γὰρ θρασυῶς ἐστὶν ἀτολμὸν καὶ κατὰ πλῆθος προσήκον
 ἐστὶν. τὸ μὲν γὰρ εἰς ἀνταγμιλίαν, τὸ δὲ εἰς ἀνδραγαθισμόν φέρει κα-
 τὰ. ὅταν γὰρ τὸ δὲ μίσω αὐτῶν τίμωσι ἐμμελίζονται.

Βέλομαι δ' ὥς ἐστι μέμνηται τὴν παιδείαν, ὡς ἔχω δόξαν φέρει
 αὐτῶν εἰπεῖν, ὅτι τὸν μόνον καλὸν λόγον, φέρει τὸν μὲν ἀμύσιαν καὶ μα-
 κρὸν ποιῶμαι τιμῶν, ἵππειαν δὲ καὶ φέρει τὸ ἀσκησιν ἀψέκον,
 καὶ πάντῃ ἀντιπαρρησιαστικὸν ἐστὶν νομίζω. μόνον δὲ καὶ εἰς ἀπαιεῖν ἐστὶν πλῆ-
 σμῶν τε καὶ φέρει τας. ἢ ὅτι σπουδαίαν, τὴν πρὸν καὶ τὴν πρὸν καὶ τὴν
 ἀλλοις ἀπαιεῖν, οἷον ἀκρίβειαν καὶ διαίτησιν.

Δεῖ τοίνυν τὴν παιδείαν τὴν ἐλευθέραν μὴ εἶναι μὴ δὲ τῇ ἀλλῶν καὶ
 καλῶν ἐργῶν καὶ παιδείᾳ καὶ τῇ μὴ ἀνέκον, μὴ τε ἀδύνα-
 τον εἶναι ἐστὶν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκ φειδωλῆς μαθεῖν, ὡς περὶ γυμνα-
 σίας ἐστὶν (εἰς ἀπαιεῖν καὶ τὸ τίλειον ἀδύνατον) τὴν δὲ φιλοσοφίαν
 φειδωλῆς. ἔχω δὲ εἰκότως παραστήσει τὴν ἐμμελῆ γνώμην. ὡ-
 σπερ γὰρ φειδωλῆς μὲν πολλὰς πόλεις καλόν, ἐνικλήσει δὲ τῇ κρα-
 τίσῃ χεῖρ, ἀδύνατος δὲ καὶ βίαν ἐλαττω ὁ φιλόσοφος, ὅτι ὡς περὶ
 οἱ μνηστῆρες τῇ Πρωτότῃ πλυσσάξιν μὴ δυνάμει, καὶ ταύτης ἐ-
 μμελῆς διὰ τὴν ἀνταγμιλίαν. ὡς καὶ οἱ φιλοσοφίας μὴ δυνάμει κατὰ
 τυχεῖν, ἐν τοῖς ἀλλοις παιδείᾳ τοῖς ἐδύνατος ἀξίους, ἡμεῖς κατὰ
 σπουδαίαν. Δεῖ δὲ τὴν ἀλλῶν παιδείαν ὡς περὶ κεφάλαιον ποιεῖν,
 καὶ φιλοσοφίαν. φέρει μὲν γὰρ τὴν σῶματος ὁπικισμόν, διττὰς ἑυκταῖον
 ὁπικισμόν καὶ ἀνδραγαθίαν, καὶ ἵππειαν, καὶ γυμναστικὴν. ὡς ἢ μὲν καὶ
 ὑψίστην, ἢ καὶ ὑψίστην ἐπὶ τῇ ψυχῇ ἀρρώσθησιν, καὶ πα-
 ρῶν ἢ φιλοσοφία μὴ φάρμακόν ἐστι, διὰ γὰρ ταύτην ἐστὶ καὶ μὲν ταύ-
 της ἵππειαν, καὶ τὸ καλὸν, καὶ τὸ ἀνέκον, καὶ τὸ δύναντον, καὶ τὸ ἀδύνατον, καὶ τὸ
 συλλεγόμενον

ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ

τα ἅλα. οἱ συλλήβωλοι αἰρετοὶ ἢ φλυκτόν, πῶς θύοις, πῶς ἱεροῖς, πῶς κρησίου, πῶς νόμοις, πῶς ἀλλοτείοις, πῶς ἀρχαῖς, πῶς φίλοις, πῶς γυναιξὶ, πῶς τέκνους, πῶς ἐκείναις χεῖρεσιν ἐστὶ.

Ὅτι δ' εἴθως μὲν σὺ βέλῃς, γονίαις δ' ἡμεῖς, κρησίου τέρους αἰ-
δελῶν, νόμοις περὶ διαρχεῖν, ἀρχαῖς ὑπερείκειν, φίλοις ἀγαπᾶν,
κρησίου γυναιξὶ σωφροσύνῃ τέκνοις στερητικῶς εἶναι, δέλεος μὴ ἀπει-
θεῖται, τὸ δ' ἐμείζον μὴ τι ἐν τῷ ἀπορρηγνύειν ἀπειχάρεις, μὴ τι
ἐν τῷ συμφοραῖς ἀπειλύπτες ὑπερᾶρχον. μὴ τι ἐν τῷ ἡδοναῖς ἐκλύπτες
εἶναι, μὴ τι ἐν τῷ ἱερᾶς ἐκπαθεῖς καὶ θρησκείας. ἀφορῶν πᾶσι τῶν
τῶν ἐν φιλοσοφίας ἀπειρημένων ἀγαθῶν, κρησίου ταῦτα κρῖναι. τὸ
μὲν γὰρ ἐν γυναιξὶ ἐν τυχῶν, αἰδελῶν τὸ δ' ἀντιπροδοῦναι, ἐκλύπτες αἰ-
δελῶν. τὸ δ' τοῖς λογισμοῖς ἀπεισιναι, τῶν ἡδονῶν, σιφῶν τὸ δ' ὁρ-
γῶν κατακρατεῖν, αἰδελῶν ἐν τῷ τυχόντος ἐστὶ.

Τιλεῖς δ' αἰθρῶν περὶ ἡγεμονίας. οὐκ ἀντιπροδοῦναι τῶν πολιτικῶν
δυνάμειν μίξαι καὶ κρησίου τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ δυνάμει ὅσοις μεγίστοις
ἀντιπροδοῦναι ὁπότε ὑπερᾶρχον ὑπερᾶρκα ἔχοντες, τῶν κοινοφιλῶν βίαι,
πολιτικῶν δυνάμειν, τῶν ἀντιπροδοῦναι καὶ γὰρ κρησίου διατείνοντες, οὐκ ἀν-
τιπροδοῦναι.

Τριῶν γὰρ ὄντων βίαι, αἱ δ' αἰδελῶν ἐστὶ κρησίου, ὅ δ' ἀντιπροδοῦναι
αἰδελῶν, ὅ δ' ἀντιπροδοῦναι, ὅ δ' ἀντιπροδοῦναι καὶ δέλεος τῶν ἡδονῶν. Ζητέσης καὶ
μικροτερπνῆς ἐστὶν. ὅ δ' ἀντιπροδοῦναι τῶν κρησίου διατείνοντες,
ἀντιπροδοῦναι, ὅ δ' ἀντιπροδοῦναι ἀντιπροδοῦναι τῇ φιλοσοφίᾳ, ἀντιπροδοῦναι
πλημμελῶν.

Περὶ τῶν οὐκ εἰς δυνάμειν καὶ τὰ κοινὰ ἀντιπροδοῦναι, καὶ τῇ φιλο-
σοφίᾳ ἀντιπροδοῦναι καὶ τὸ παρῆκον τῶν ἀντιπροδοῦναι ὅπως ἐπὶ
λιτῶν τοῦ Περικλέους. ὅπως Ἀρχύτας ὁ περὶ τῶν, ὅπως Δίων
ὁ Συρακούσιος, ὅπως Εὐαμνίδης ὁ Σικελίος, αἱ ἐκείνους Πλά-
τωνος ἐγὼ τοῦ συμμαχίας καὶ αἰδελῶν παρῆκον ἐκ δὲ οὐκ ὅτι δ' εἴ
πλείονα λέγοντα διατείνοντες.

Πρὸς δ' τοῖς εἰρημίοις χεῖρεσιν, μέλλον δ' ἀντιπροδοῦναι ἐστὶν, ἀν-
τιπροδοῦναι τῇ παλαιῇ συμμαχίᾳ καὶ κρησίου ὅπως ἐκείνους ἀντιπροδοῦναι
καὶ

ἡ δὲ τὴν ποιητικὴν συλλογικὴν καὶ τὸ γινώσκον. τὸν αὐτὸν γὰρ τὸν
 ποτ' ἔργων τ' παιδείας, ἡ καὶ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν βελτίον ἔστι.
 καὶ δὲ τὴν πᾶν ὁπότε μὲν τὴν συμβολικὴν.

Οὐ τοῖσι μὲν ἀξίον, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν παρὰ τὴν, ἀλλὰ
 πρὸς τὴν εἰς παιδείαν, ἡ δὲ τὴν παιδείαν, ἡ δὲ τὴν παιδείαν, ἡ δὲ τὴν
 αἵμα μὲν τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.
 καὶ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.
 καὶ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.
 καὶ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.

Οὐτὸν δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.
 καὶ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.
 καὶ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.

Καὶ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.
 καὶ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.
 καὶ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.
 καὶ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.

Τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.
 καὶ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.
 καὶ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.
 καὶ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.

Περὶ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.
 καὶ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν, ἡ δὲ τὴν τὸ σῶμα τὸν ἀγωνίαν.

ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ

ποιεῖται τῷ παιδίῳ καὶ τοῖς πόνουσιν, εἰς τὴν μάλιστα θάλατταν ἔλθουσι.

Καὶ ταῦτα μὲν δὲ τῷ λόγῳ παρηγορησάμενον, ἢ ἐφ' ἧς καὶ τὰλλα τὰ φέρονται περὶ τῶν ὁρδίων τῶν ἐν αἰσχροῦ σαυαίῳ. Καὶ κεῖνό φημι, δὲ ἐν τῷ παιδίῳ ὅτι τὰ καλά τῶν ὁπιπτευόμενων εἴη παρηγορησὶ καὶ λόγῳ, μὴ, μὲν δὲ, πληγῆς, μὴ δὲ αἰκισμοῖς. δοκεῖ γάρ που ταῦτα τοῖς δέλοις μάλλον, ἢ τοῖς ἐλευθέροις φρίσσειν.

Ἄπειρα γὰρ καὶ φερίπῃσι περὶ τῶν πόνων, τὰ μὲν δὲ τὰς ἀληθοδίας τῶν πληγῶν, τὰ δὲ καὶ τὰς ὑβρεις. Ἰππῆται δὲ καὶ ἰσχυροί, πάσης εἰσὶν αἰκίας ἀνελιμώτεροι τοῖς ἐλευθέροις. οἱ μὲν δὲ τὰ καλά παρορμίζετε, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἀφείροντες. δεῖ δὲ ἐνδεῶς καὶ τοικίως χρῆσθαι τὰς ὁπιπλήξεις καὶ τοῖς ἰππῆταις, καὶ πειδῶν περὶ ὑπερβαίνειν τὰς ὁπιπλήξεις, ἐν αἰσχυρῇ ποιεῖσθαι, καὶ πάλιν ἀνακαλεῖσθαι τοῖς ἰππῆταις, καὶ μμεῖσθαι τὰς τίττας, αἱ τινες ἰππῆται τὰ παιδία κλαυθμυρῶσιν, εἰς παρηγορίαν πάλιν τὴν ματρὶν ὑπὸ χεσσι. δεῖ δὲ αὐτὰς, μὴ τὴν τοῖς ἀναιδέως ἰππῆται καὶ φυσῶν, χαλινώσται γὰρ τῆς ὑπερβολῆς τῶν ἰππῆται καὶ θρόνοντα.

Ἦδη δὲ τινες, ἐγὼ εἶδον πατέρας, οἷς τὸ λίαν φιλεῖν, τὴν μὴ φιλεῖν αἴτιον κατέστη. τί οὖν ἐστὶ, ὃ βέλομεν λέγειν, ἵνα τῷ πατρὶ εἴχηται φωτεινότερον ποιήσω τὸν λόγον: ἀντιδιδόντες γὰρ τῷ παιδίῳ ἐν πᾶσι τάχων φρονεῖν, πόνους αὐτοῖς ὑπερβαίνειν ὁπρὸς ἀλλήλους, οἷς ἀπαυδῶντες ἐμπίπῃσι, καὶ ἄλλως βαρυνόμενοι τὴν κακοπαθείας, καὶ δέχονται τὴν μάθησιν ὀλιγώως.

Ὅσπερ γὰρ τὰ φυτὰ τοῖς μὲν ματερίαις ὕδασι τρέφεται, τοῖς δὲ πολλοῖς πίνεται, τὸν αὐτὸν τρόπον ψυχῇ τοῖς (ὅς) συμμείθῃσι αὐξεται πόνους, τοῖς δὲ ὑπερβαίνει βαπτίζεται. δοτῆσι οὖν τῇ παισὶν ἀναπνοῇ τὴν σωτηρίαν πόνων, αἰθουμάρους ὅτι πᾶς ὁ βίος ἡμῶν εἰς αὐτοῖς καὶ ἀπὸ τῆς δεινότητος. καὶ διὰ τούτου, καὶ μόνον ἐξή-
γορηται

χορσις, ἀλλὰ καὶ ὕπνος ἐν ἡμέρῃ. καὶ ὁ πόλεμος, ἀλλὰ καὶ εἰρήνη. ἐν
χειμῶνι, ἀλλὰ καὶ ὁ θέρους. καὶ ἐν τοῖς ἀστέροις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀστέροις. συνη-
λόν τι ὃ εἰπεῖν, καὶ αἰάπαντος ὅτι πόντος ἀρτυμαῖ ἐστὶ, καὶ ἐκ δὲ τῆς
ζώων μοῖων τὸ τοῖς ἰδοῖς τίς γινώσκων, ἀλλὰ καὶ ὅτι τῆς ἀφύχων. καὶ
γὰρ τὰ τοῖς, καὶ τὰς λύθας ἀνέμεν, ἵνα ὅπτεται διωκτοῦ.
καθόλου ὃ σὺ ζῇ σὺ μα μὲν εἰς καὶ πληροῦς, ψυχὴ ὃ ἀνέμεν
καὶ πόντος.

αἱ οἱ ὃ ὅπτεται τῆς πατρίδος ἐν τοῖς, οἱ πῖες παρὰ γὰρ
καὶ διδασκάλους ἐπὶ τῆς πατρίδος, αὐτοὶ τὴν τέχνην μαθήσονται
ὡς ἔτε αὐτοῖς γίνονται τὸ παρὰ πῖες, ἔτε αὐτοῖς, πλείους τῶ
διδόντος ἀμαρτυροῦνται. αὐτοὺς γὰρ παρὰ ὁλίγας ἡμέρας δεῖ δοκι-
μασίου λαμβάνειν τὴν πατρίδα, ἀλλὰ μὴ τὰς ἐλπίδας ἔχειν ἐν μι-
αυτῶν διαδοῖς. καὶ γὰρ ἐκείνοι πλείους ποιήσονται τῶν ὅπτεται
αὐτῶν πατρίδα, μέλλοντας ἐκδοῦν διδοῦν τὰς ἐλπίδας, καὶ ταῦ-
τα οἱ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τῶ ἱπποκόμῃ, χαρίσιν, ὡς ἔδεν οὕτω παῖτες
τὴν ἱππον ὡς βασιλῆας ὁρμαλμούς.

Πάντων ὃ μέγιστα τῶν μῆμεν τῆς πατρίδος ἀσκεῖν καὶ σαρ-
δίζειν. αὐτῇ γὰρ ὡς παρὰ τῆς πατρίδος ὅτι ταμῆον. καὶ διὰ τὸ
μητέρας τῆς μεσὸν ἱμνολογῆσαι ἢ τῶν μεμνημένων, ἀνιτ-
τόμενοι καὶ παραδιδωμένοι οὕτως ἔδεν ἡμεῖς καὶ τῆς οἱ ὡς ἡ
μῆμεν πῖες. καὶ τῶν ταῦ τῶν καὶ ἀμφότερα ἀσκητοῖς, εἴ-
τε οἱ φύσις μεμνητοῖς εἴτε οἱ πατρίδας, εἴτε καὶ τῶν οἱ, ὅπτεται
μοῖες.

τῶν γὰρ πλείους τῶν φύσις ὅπτεται, τῶν δὲ ἱμνολογῆσαι
διὰ πληροῦς, καὶ οἱ μετὰ τὴν ἄλλαν ἱστοῖαν βελτίως, ἢ ὅτι αὐ-
τῆς. τὸ γὰρ ἡ σιόδειον καὶ ὡς εἰρηται :

εἰ γάρ καὶ καὶ σαρδίζει ὅπτεται σαρδίζει καὶ ταμῆον,

καὶ ταμῆον τῶν ἱμνολογῆσαι, τῶν καὶ μετὰ καὶ τὸ γίνονται.

Μὴ λαμβάνει τῶν πῖες μετὰ τὸ τοῖς πατρίδας, ὅτι τὸ μεμνη-
τοῖς τῆς μεμνητοῖς μετὰ, καὶ μόνοι οὗτοι τῶν πατρίδας, ἀλλὰ καὶ
οὗτοι τὰς τῶν βίης ἀσκήσεις ἐκ ἐλαχίστων συμβάλλεται μοῖες.

ΓΕΡΓΙ ΓΑΙΩΝ

α γδ τθ ζη ηθ ια κβ λβ μβ νβ
 ξβ οβ πβ ρβ σβ τβ υβ φβ χβ ψβ
 ωβ

Καὶ ἰδοὺ τοὶ κλητῆς ἀγαθολογίας ἀπακτίειν ἐπὶ ὑμῖν. λόγους γὰρ
ἐργασάμενοι, ὡς Δαμόκλειον. Εἴτα γὰρ μὴ ἐντυπικούς αὐτοὺς εἶναι
παρεσκεύασται καὶ φιλοσοφηφόρους. οὐδ' ἐν γὰρ αὖς τὰ ἀνέκτουκα
ἐπὶ ἡμῶν ἐστὶν οὕτως ἀξιολογήσῃ.

Ἐπὶ τοίνυν ἡ παῖδες ἀμφοῖς γίνονται· ἀπὸ τοῦ συνηθῆ, καὶ
πανταχῶς ἐν ταῖς ἐκτιθέσιν ἀποσχωρήτοι γυνήδες. ἡ γὰρ τὸ
ἐκτὸν μότον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπὶ αὐτῇ ὁπότε αὐτῇ κελεύει, ἐν οἷς τὸ ἐκτὸν
βλαβερόν. ἔστι γὰρ οὗτος ἀλλοτρίως καὶ ἡλικία καὶ μετρία, ἔχω καὶ μέγαν
καὶ τὸν Εὐραπίωνα ἢ σερὸν ἐπὶ παλαιότητι, λέγεται:

Δυσὶν λεγόντοιν, θατέρῃ θυμηδόν,
ὁ μὲν δὲ πτείνει τοῖς λόγοις, σφάπτειρος.

Α' τοῖσιν ἑορμαῖσιν αὐτοῦ ἐπὶ ἐστίν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ὀπτι-
μιστά τοῖς νόμοις, καὶ διὰ λακτέον, ταῦτα δὲ ἐστίν, ἡ βίον ἀπὸ ἑκτον
ἀσπείν, τὸ δὲ γλῶσσαι κατέχειν. τοῦ ἑργῆς ὑπεράνω γίνωσθαι,
τὸ δὲ γλῶσσαι κατέχειν. τῆς ἑκτον ἐκαστοὶ ἡδύκαι ὅσι σκαπῆται.

Ἐς αὐτὸν δὲ ὅτι παραδείγμαται γνωστώτερα, οἶον, ἵνα διὰ τῆς τελευτῆς θεωροῖται ἄρξωσα, τὰς χεῖρας πρὸς ὑποκείμενους ἀμ-
μῶσι ἀδελφοῖς, τὴν δόξαν τὴν θεωρητικὰν ἀνὰ ἑξέχιδον, οἷς Γούλ-
πης ὁ Διακονητής, τὰ σκευὰ τὰ χρημάτων παραλύσεις, φυ-
γὰς ἀπὸ λαοῦ τῆς Σπαρτίας.

Τὸ γὰρ μὴν ἀόρητον, ἀδελφοί ἐστὶ σὺν ἡ. Σακεράτης μὲν γὰρ λα-
τίσωντες αὐτὸν νεομίσκου θρασυῖος μέλα καὶ βδελυροῦ, τοῦ
ἀμφ' αὐτοὶ ὁρῶν ἀγνοηκέντας, καὶ σφασσάζονται, καὶ ἡ διώκειν
αὐτὸν ἐθέλειν, ἄμα, ἔφησεν, καὶ εἰ με ὄνος ἐλάπτειν, οὐ πλάκτι-
σται τυφλὸν ἡξιάσεται δὲ; οὐ μὴν ἐκείνους γὰρ πιστεῦσαι κατὰ
πρῶτον.

πράξατο, πάντες δὲ αὐτὸν ὀνειδιζόντων καὶ λακπυρίων ἀποκρί-
σεων, ἀπῆλθεν.

Ἀλλὰ τοσοῦτος ὅτι τὰς νεφέλας ἐξέλασε, παντοίας πᾶσι τοῖς
ἔροις αὐτῷ κατακλιθεὶς, καὶ πρὸς τῆς παρόντος, τὰ τοιαῦ-
τα ἀνακωμωδουῦντες, οἱ ἀγαπητοί, εἰπόντες, ὅτι Σάκρατις·
μὰ δὲ οἱ ἱεροὶ, ἔρουν. οἱ γὰρ ἐν συμποσίῳ μεγάλην τῇ διατήρ-
σει ποιῶσι.

Ἀλλὰ τότε καὶ συζῶντα φησὶν ὅτι ποιηκότες, Ἀρχύτας
ὁ Ταρδυνίος καὶ Πλάτων. ὁ μὲν γὰρ ἐπακλῶνι δὸν τῷ πολέμῳ
(εὐκταγῶν ὁ ἐπὶ γὰρ) γὰρ καταλαβὼν καχεκτικῶν, τὸν
δὲ ἔπειτα καλίσσαι αὐτῆς, ὡμῶς καὶ ἔρουν, εἰ μὴ λίαν ἀντιζο-
μεῖν, Πλάτων δὲ δὲ λυγρὸν καὶ βέλτερον θυμῶν, τὸν τῆς ἀ-
δελφῆς υἱὸν Σπυρσιππον καλίσσαι, τῷ τοι, ἔρουν, ἀπακλῶνι κέρ-
σει. ἔρουν γὰρ πᾶν θυμῶν.

Χαλκὶς δὲ ταῦτα καὶ δυσμίμητα, φαίη τις δὲ, οἶδα καὶ γὰρ.
πειρατῶν οὐκ εἰς ὅσον οἶον τί ἐστι, τέτοις παροδείμασι χρῆ-
μαίνοι, τὸ πολὺ τῆς ἀκακίας καὶ κακομῆνης ὑπαρῆναι ὀργῆς. ἔρουν
γὰρ εἰς τὰ καὶ ἐν ἀμύλλῃ τῆς ἐκείνου ἐσμὸν, οὐτ' ἐμπειρίας, οὐτ'
καλοκαὶ ἀθλίας. ἀλλ' οὐδὲν ἥτις ἐκείνου, ὡς αὐτὸν διὰ τὴν ἰσχυρίαν
καὶ διαδύουσι τ' ἀπορίας ὄντες, οἱ σὺν ἐστὶν ἐν δυνάμει, ταῦτα μι-
μῶντα καὶ ἀντιμῆναι, ἔρουν χερσὶν.

Τὸ τοίνυν τὸ γὰρ τῆς κρατεῖν (οἱ γὰρ πούτις γὰρ ὡς αὐτὸν ὑπερί-
βην εἰσεῖν λοιπὸν) εἰς τις μικροὶ καὶ φαῦλοι ὑπερίβην, πλείους
διαμαρτάνει, τῷ δὲ ὅντος. σὺν γὰρ ἰσχυροὶ σὺν, καὶ παντὸς λέ-
γει κρείττων, καὶ διὰ τὸ τοῦτο μοι δοκεῖ τὰς μυσηρεῖας τὰς τοῖς
οἱ παλαιοὶ κατέδειξαν, ἵνα ὅτι τὰς τοῖς σὺν ἰδιότητις, ὅτι
τὸ τὸ ἀνθρώπινον μυσηρεῖον αἰσῶν δὲ, δὸν ὅτι διὰ τὴν μεταρ-
χὴν φύσιν.

Καὶ γὰρ αὐτὸ, σιωπῆσαι μὲν οὐδὲν μετάνοιαν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς δὲ
παμπανθεῖς. καὶ τὸ μὲν σὺν ἰδιότητι ἰσχυρίαν, τὸ δὲ ἰσχυρίαν
ἀνδρῶν.

ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ

ἀποδοξεῖν ἀδυνατούντων· μωροὶς δ' ἔγνω· ἵδου ἀκούσαι ἢ μαγίστης
συμπορίας φεραποδόντας, διὰ τίνω τῆς γλαυπῆς ἀφρασίῳ. ὡς δὲ
ἄλλος παραλαβὼν, ἵστος δ' ὅλυνθι, τύπη δ' ἐκείνῃ ὑπὸ μνηστῆσι μολῇ.

Τὴ δὲ φιλαδέλφειαν γάμουτος ἡ ἀδελφὴν Ἀρσινόην. Σωτῆρος
εἰπὼν, εἰς ἡχοσίην τρυμαλῖαν τὸ κέντρον αἰθεῖς, ὡς διοματιρὶς
πολλὰς κατεστάτη χροῖνες, καὶ ἡ ἀκαίρε ληθίας ἡ μιμητικὴ ἰδωκα
δίπλω. ἵνα ὅ γέλατα παρὰ χη τοῖς ἀλλοις, αὐτὸς πολὺν χρόνον
ἐκλαύσῃ, ἐν ἀμύλλῃ ὅ τέτοις καὶ σύζυγα, καὶ Θεόκλειτος ὁ σοφιστής
εἰπὼν τι καὶ ἑπαθε καὶ πολὺν δεινότηκα.

Α' λ' ε' α' δ' με γ' δ' πορφυρεῖς ἰδιότητες καλεῖσθαι τοὺς χητισσιν αὐ-
 ζήν τῶν ἐλλείπων. ἵνα ἱππαρίδιον καὶ ὀπινίκια τῶ τορίμικ τῶ χυτῆ
 βαρύναντι θύσῃ. καὶ ἡ δ' ἰδιότης καὶ καρδύλιον εἰσπελάσῃται αὐτο-
 ζήν, ἀπόρροον μὲ ἔχουσαν, ἡμφισβήτην, ἡμὶν δ' ἡ δ' ἰδιότης σφαιρική, ὅτι ἡ
 πορφυρεὶς ὁ μῆκος διὰ τὸν οὐτόν ἐστιν. ἡ δ' ὡν ἡ χυτὴν ἐκτὸς τοῦ
 Α' λ' ε' αὐτοῦ.

Αιτίησιν ᾗ ἡ βασιλεία τῆς Μακεδονίας ἐπεσφραγισμένη ὄντα, ἡ
 παρῶσι φερραῖσι, εἰς ἡμετέρας ὁργὰς κατέστη. τὸν γὰρ ἀρχιμέ-
 γειρον Εὐδῆσιοντα γαβρομύρον ἐπέκει ἐκπέμψας, παραγγιλάς
 φέρει αὐτὸν ἡξίε καὶ λόγοι δύναι καὶ λαβεῖν. ταῦτα ᾗ ἀπαγγέλλον-
 τος ἐκείνου πρὸς αὐτὸν καὶ πολλὰ κίς φερραῖσι τοῖς, οὗ οἶδα, ἴδουσιν, ὅτι
 ὁ μὲν με θέλεις τῇ Κύκλωπι παραδίωξ. οἱ οὐδὲ ἴδων, τῷ μὲν, ὅτι
 πηρὸς, τῷ δὲ, ὅτι μάγειρος ὢν, καὶ κείνης, τω γὰρ εἶπαι ἡ κεφα-
 λὴν ἔχῃ εἶς, ἀλλὰ τῇ ἀδυροσμίαις ταύτης καὶ μεγάλης δυνάμεος δὲ
 κλέο, ἀπὴρ ἦεν ταῖς εἰρημῶσι τῇ βασιλεῖ, καὶ ὁ μὲν πῆρμα, κίηλα ἡ
 Θεοκρίτων.

Ἐπεὶ πάντες ταῦτα ἰδοῦντες ἐκστασις ἐστὶν
ἐν πνεύματι τὰ ληθὴ λέγειν. τὸ γὰρ ψεύδεται, δουλοπαροΐα, καὶ
παύσητι ἡ θύρα τοῖς μεσσηνῶσι ἀξιῶσι, ὡς οὐδὲ μαρτύροις δούλοις
συνίστασθαι.

АГОГНЪ.

[illegible][illegible]

ὅταν δὲ αὖ πάλιν ἐκδυμνωθῇ ἡ Σανκράτιω, ἡ Πλάτωνα, τὸν
 Ξανθοῦ πα, ἡ Λιχίνω, τὸν Κίλιν πα, ἡ παύτα χορὴν ἐκείνων ἡδὲ
 ἀνδρῶν, οἱ τοῦ ἀγρίου ἐκδημιώσονται ἰσχυρῶς, καὶ τὰ μέγιστα πρὸς
 γὰρ οὐδὲν ἐκ παλαιῶν καὶ δημογυγίδων καὶ ἡ ἀριτεία ἡδὲ πρόπαν,
 πάλιν ἔτιθεσ γίνομαι καὶ χαμπόμοι καὶ ἐκείνοι ἡδὲ ἀνδρῶν
 ξίλοι, μαρτυρεῖ ὅτι ταῖς Εὐραπίδης ἀπολίσγων.

ἀλλ' ἔστι δὴ τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἴσθαι.

ψυχῆς διαφύας σώζουσιν τε καὶ αἰῶν.

Τὸ δὲ τῷ Πλάτῳ ἀποδοθὲν καὶ χαρίσασθαι μὴ μόνον ὁ
παράδειπτον, ἐξείναι γὰρ φησὶ τοῖς ἀρετέωσι, ὡς
βέλαντι τῷ κελῶν φιλοσῶν, ὅτι μὴ οὐδ' ἄλλως ὑποδυμαι-
ται ἀπὸ αὐτοῦ ὥστε οἷα. ὅτι δὲ τῆς ψυχῆς ἱσχυρὴ ἐκείνη καὶ
τὸ σωθῆναι, καὶ ὅτι μὴ Θάλασσα καὶ ὅτι Ἡλίου φουκτίον ἴσχυται,
καὶ ἂν ἐκ Κρήτης καλούμενον ἀρωγμὸν. ὅτι δὲ ἂν ὁμοῦ καὶ ὅτι ἐν
ἀκαταίματοι ζελοῖται, καὶ ὅτι πᾶσι μὴ κτίον. Γὰρ μὴ οὐ
ταύτη, ὅπως ἐκαστος αὐτὸς ἐαυτὸν σέβεται, οὕτως ὑπολαρε-
καίτω.

FEPI FAION

Εἰς τὸ ὅτι ἐπεὶ ἡ ἐκείνῃ τῆς τοῦ παύλου ἀπαξίας εἰσὶ καὶ κε-
καμμένης, καὶ ὅτι τὸν τοῦ μετῃ κείνου ἰσχυροῦ ἔστι μιλιῶσθαι,
μικρὰ πατάσας ἐπὶ τὴν πολλὰς καὶ ἐκτεταταμένης τοῦ
μοχθηροῦ ἰδὼν γαρόντας εἰσηγητὰς, οἱ πρὸς τοῖς μὲν παρὰ πα-
λαιῶν καὶ διδασκάλους ἐπίσημον, τὸν δὲ τοῦ μετῃ κείνου ἰ-
σχυροῦ ὡς τὸν εἰσὶν ἡμιθεῖον.

Δίοι αὐ τοῖσιν αἰσίοις πλείω προείδεν ταῦτα διὰ τοῦτο καὶ
φυλακῶν, ἢ τῶν παίδων, τίς γὰρ ἐκ αὐτῶν, ὅτι τὰ μὲν τῶν παίδων
πλημμελήματα, μικρὰ καὶ πανταχῶς εἰσὶν ἰάσιμα, παιδαγωγῶν
ἰσως ὀλιγοῦσα, καὶ διδασκαλῶν παιδαγωγῶν δὲ ἀνεκεία, τὰ δὲ
ἥδη περὶ σπουδαίων αἰδιδόμενα, πολλὰ καὶ ὑπερβύθιστα καὶ
ἀτάκτα, αἰματεία γαστρί, καὶ κλοπῇ πατρῶν χρημάτων, καὶ κυ-
ρεῖ, καὶ κῶμοι καὶ πότοι, καὶ παρδίον ἱεροῦ, καὶ γυναικῶν ὁμο-
δοῖα γαμήδ.

Οὐκ ἔν ταις τέτοιον ὁμοίαις ταῖς ὑπαμνησίαις δισμμευεν καὶ κα-
τίχειν θεωροῦται. ἀπαμίνετοι γὰρ τ' ἡδονῶν καὶ ἀλγῶν, καὶ σωματικῶ-
ν καὶ ψυχικῶν δόξῶν, καὶ οὐδ' οἱ μὴ τ' ἡλικίας ταύτης ὑπερμελῶς
αἰνιγματωδόμενοι τῇ διαβολῇ δειδόντες ἱξυσίαν ὅτι ταῖς ἀδική-
μασι ληρωθέντες.

Δεῖ τίνων ὧν ἔμφορνας πατήρας, παρὰ τῶτοι μέλιντε τὸν
 κρηρὸν φυλάττειν, ἐξηγηρήσῃ, σφοδρῶς ἔσθι τὸν μερικισκον, δι-
 δέσκατας, ἀπειλῶντας, διωκόντας, συμβελόντας, ὑποχνο-
 νήντες, παιδαγωγῶντας, δεικνύντας, ᾧ μὲν διὰ φιλοφροσύνην συμ-
 φωνίαις ἀνταποστέλλει, διὰ δὲ καρτερίᾳ, ἔπαρσι καὶ δόξῃ ἀγαθῶν
 ἀνταποκρινόμεναι. δύο γὰρ ταῦτα ὁμοῦ εἰ σοιχεῖα τ' ἀρετῆς εἰ-
 σὴν ἰλπίς τι πικρῆ, καὶ φόβος τι μακρῆς. ἢ μὲν γὰρ ὀρμητικὸς ἵσθις
 αὐτοῖς τὰ μέλιντε τ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρων, ἢ δὲ κενρὸς αὐτοῖς τὰ φαν-
 λα τῶν ἡμετέρων ἀσφῆδίζοντα.

Καὶ καὶ θόλου ἡ ἀπαίτηση τοῦ σώματος ἐν τοῖς παισὶν, ὅτι οὐδὲ ἐν
τοῖς πατέρεσιν

πονηρὸς ἀνθρώπος συνκοίτης ὑποβόσκῃ γὰρ τὴν τέττον κα-
κίας. τὸτο δὲ παρῆλθε καὶ Πυθαγόρας ἀνέγκασεν, ἀφ' ἧν πα-
ραδείξ ἐξυβόσκῃ, καὶ γὰρ ταῦτα φέρει ἀρετῆς κτήσι συνκοί-
ται ῥοφῶν καὶ ἰλαχέτω.

Οἷον, μὴ γένοιτο μὴ αἰσῶν τῆς τοῦ συνδιατροφῆς μιλα-
σιν ἀνθρώποις διὰ κακὰ θείῃ.

Μὴ δὲ ζυγὸν ὑπερβαίνει. ἴτι δ' εἴ τ' ἀνθρώπων πλείον ποι-
εῖται λόγον, καὶ μὴ ταῦτω ὑπερβαίνειν. μὴ δ' ἔπι χοίνοισι καθίστα.

Φύλαξ ἀργύρου, καὶ φρονεῖν ὅπως τ' αἰσῶν παρὰ καυῶσιν.
μὴ ὑπὸν.

Μὴ παρὶ ἱμεῖς αἰσῶν διζέτω. ἀπὶ τῷ φρονεῖν καὶ δ' εἴ συν-
διασῶν.

Μὴ φορεῖν σφόδρα δακτύλιον, ὅτι δ' εἴ τ' βίον ὅπως εἴωσιν, καὶ μὴ
δεῖν διαμῶ φρονεῖν αὐτόν.

Πῦρ σὺν ἡρῶ μὴ σπένδῃται, ἀπὶ τῷ μὴ ἱερίῳ θυμῷ. καὶ
γὰρ φρονεῖται, ἀλλ' ὑπερβαίνει πῦρ ὅπως φρονεῖται.

Μὴ ἐλπίειν καρδίαν, μὴ βλάπτειν τ' ὑπὸν τ' φρονεῖται αὐ-
τῷ κατὰ φύσιν.

Κυδμον ἀπὶ κατὰ, ὅτι καὶ δ' εἴ πολιτείαται. κυδμοναὶ γὰρ ἡ-
σαν ἱμεῖς αἰσῶν, καὶ φρονεῖται, καὶ ἰσὶ πῦρ ἱμεῖς αἰσῶν κατὰ
κατὰ.

Στίσιος αἰσῶν μὴ ἱμεῖς αἰσῶν, ὅπως φρονεῖται γὰρ εἰς πο-
νηρὸν ψυχῷ αἰσῶν λόγον ἱμεῖς αἰσῶν καὶ φρονεῖται, ὅτι γὰρ λόγον.
ὅπως φρονεῖται ὅτι, τὸτο δὲ αἰσῶν καὶ πονηρία ποιεῖ τ' αὐ-
θροῖται.

Μὴ ὅπως φρονεῖται ὅτι τῷ ὅπως ἐλπίεται, τὸτο δὲ μὴ αἰσῶν κατὰ
φρονεῖται, καὶ τ' ὅπως τῷ βίῳ πλείον ὅπως φρονεῖται, φρονεῖται διὰ λόγον
καὶ μὴ αἰσῶν. Ἀντικατὰ τ' ὅπως τ' εἰς ἀρχῆς τῷ λόγῳ φρονεῖται.

Ἀπὸ

ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ

Α' παύται μ' γὰρ ὁφρ' ἴδω, ἢ πεπορευθὲν ἀν' ἑσθ' ἔπειτα ἀπαύχῃ δ' αὖ
 τὸν παῖδα μεγαλύνει ἢ τῆς καλῆς. ὁφρ' γὰρ πολλὰ καὶ τοῦ
 πολλὰς τῆς πατρίδος διατελὼν λέγω, καὶ ἡμῶν αὖ ἐποιμα.

Τίνας οὐδὲν ἐστὶν ἐξωλέσκειν, οὐδ' ἂν μάλλον ἐν δ' αὖ πῶς ἐκτετα-
 χηλίζον τιμὴν νεότητα, ὡς τῆς καλῆς, οἱ καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν
 παῖδα, θεωρεῖς ἐκτελεῖς, τῆς μὲν τὴν γῆρας ὀφίλονται, τῆς δ' αὖ
 τιμὴν νεότητα ποιῶντες, τῆς δ' συμβαλευμάται δ' ἰλαρὰ ἀφύλακτοι
 θεωρεῖν οὐκ ἐπιδόκω.

Τοῖς πατρὶ τοῖς πλουσίοις οἱ πατέρες ἴθρην παραποῦσιν, οἱ δ' αὖ
 δύνειν. σωφρονεῖν, οἱ δ' ἀσφαλῆσαι. φυλάττειν, οἱ δ' διαπαιδῆσαι φι-
 λωρεῖν, οἱ δ' ῥαθυρεῖν. στιγμὴν χρόνου πᾶς ὁ βίος ὅδε, λέγοντες, ζῶν
 καὶ ἐπικρατῶν φροσῆκει. τί δ' φροντιστὶς οὐκ οἶν τῆς τῶ πατρὸς ἀ-
 πελάων; Κροῖόλως καὶ σφοδραῖμον ὅδε, καὶ μετῴσθαι αὐτὸν ἀεθ-
 ροῖ, ἢ παρὰ τὴν ἐξοισοῖσιν.

Καθ' ἡμῶν δ' περὶ καὶ χαμηλὴν, καὶ θεωρητῶν γαμψὴν, καὶ
 τὰ τῆς πατρίδος ἐφόδια τῶ γέροντι, ἀεικίον καὶ σισύληκα. μα-
 ρον τὸ φύλον, ὑπερεταῖ φιλίας, ἀγνοοῖ παρρησίας, πλουσίον μὲν
 κάλακας, πνήτων δ' ὑπερόπτα, ὡς ἐκ λυρακῆς τίχης ὅππ' αὖ
 καὶ ἀγρόφοι, σπορεῖς ὅδε οἱ τῆς φροντιστῆς γαλῶσι, καὶ ψυχῆς ὑπε-
 ρολιμῶν καὶ ἰόδα μέρη βίον.

Πρὸς δ' αὖ τὸ τῆς πλουσίον ἡμῶν ζῶντες, τῇ τύχῃ μὲν ἰλεύδιστοι,
 τῇ θεωρητῶν δ' ὅλοι, ὅταν δ' μὴ ὑβρίζον, τότε ὑβρίζοντες δακνύ-
 νται, ὅτι μὴ μάλιστα παρατρίφονται, ὡς εἰ τῆς μέλει τῆς πατρίδος
 τῆς τῆς τέχνης ἀναγωγίας, ἐκ διακτίον ταμνοσφῶν τὰ τα θράμ-
 ματα, ἐκ διακτίον δ' καὶ πᾶς τῆς συμφορῆς τῆς μαχθηρίας. καὶ γὰρ
 οὗτοι τὰς ὁππείκας τὰς ῥύσας ἱκανοὶ διαρθεῖν εἰσι.

Ταῦτα μὲν εἰ καλὰ καὶ συμφύονται. αὖ δ' αὖ μάλιστα λέγειν, ἀν-
 θροπῶν, οὐδ' ἂν αὖ πάλιν τὸν πατέρα ἰσχυρὰ ἀξίᾳ τιμῆς
 σκληροῦ καὶ τραχεῖς τῇ τῆ φύσιν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ συγχωρεῖται
 πᾶσι τῶν πατέρων ἢ ἀμετρήτως, καὶ αὐτὸς ἀναμνηστικὸν, ὅτι
 ἐγὼ τοῦτο

ἐγείοντο νύκτι.

Καὶ καθ' ἑαυτὰς οἱ τὰ πικρὰ τῶν φαρμάκων τοῖς γλυκύσι
χυμοῖς καταμιγνύουσιν, ἵνα τέρψιν ὅτι τὸ συμφέρον παροῖσι ἴω-
ρον. ἔπειτα δὲ τῶν πατέρων τὸ τῶν ὀπιτημαμάτων δοτομίας, τῇ
φρονήσει μιγνύουσιν, καὶ τότε μὲν τῆς ὀπιτηματίας τῶν πατέρων ἀ-
ρίστην καὶ χαλαρὰν τὰς νόσους, ποτὶ δὲ αὐτοὺς πάλιν ἀντιτίθεται, καὶ
μαλιστα μὲν, ὡς ἐκείνη φέρει τὰς ἀμαρτίας, οἱ δὲ μὲν, φερόμενοι
ἀντί τας ταχέως δοτορὶ μιγνύουσιν, μαλιστα γὰρ ὅτι ὁ βόσκων τῶν
πατέρων, ἢ βαρύνουσι, ὡς τότε δυσμενέας καὶ δυσκατάλλακτον, με-
στοκτίας ἢ μικροὺς τακμήριον ἴσιν.

Κόπον δὲ ἵνα τῶν ἀμαρτημάτων μὴ οἰδέται δοκῇ, ἀλλὰ τὸ
τῇ γήρως ἀμειλυνώπῳ καὶ δόκωσι ὅτι τὰ γινόμενα μεταφί-
ρει, ὡς ἵνα τῶν φρονήσεων ὁρῶνται μὴ ὁρῶν, καὶ μὴ ἀκούει ἀ-
κούοντας.

Φίλων ἀμαρτημάτων φέροιμεν. τί θαυμάσιον εἰ τίς τις; δέ-
λων πολλάκις κραιπαλώσιν μὲν ὡς ἐκείνη ἔσμεν ἰστέον πο-
τὶ, ἀλλὰ καὶ χερήνουν ἡ ἀνάγκη ποτὶ, ἀλλὰ καὶ συγχεῖται. ἔκ-
κόλῃσι ποτὶ δὲ οἰκίῳ, ἢ ὅπως καὶ ταχέως. ἐξ ἀρχῆς ποτὶ ζῆλος ἀ-
φείλει, ἢ ἄλλο ποτὶ χθίζης μὲν δὲ δοτομίας, ἀφείλει, μύθος ὅτι
ζῆλος, σίγησι. ὅπως σικρῶς νύκτις πολλοὺς ἀμεινέται.

Περαιτέρον δὲ τῶν ἡδονῶν ἡδύς καὶ ὁρῶς τὰς ὀπιτηματίας δυσ-
κόως, γάμος καὶ παρὰ τὴν δόξιν γὰρ οὐκ ἔστιν ἡδονήτος ἀσφαλές τα-
τος. ἐξ ὧν αὖτε δὲ τοῖς ἡδύσι γυναιξί, μὴ τὸν ἀνδραγαθίας πολλὰ,
μήτε πλεονεξίας. τὸ γὰρ ἡδύς καὶ σπουδαῖον, ἵνα σφόν. ὡς οἱ γὰρ μακρὰ
κρίνουν ἵνα τῶν λαμδάνουν, καὶ τῶν γυναικῶν αἰδρίαι, τῶν δὲ πρὸς
καὶ δὲ λαμδάνουν γινόμενοι.

ΣΟΛΩΝ

Βραχίαι δὲ φρονήσις αὐτοῖς, ἀπειράτω τὰς ὑποθήκας. ὡς
παύται γὰρ δὲ τῶν πατέρων τῶν μὴ ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ παύται αὖ
δεῖ

ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ

δεῖ φράσθαι, ἀναγὰς ἑαυτοὺς παρὰ δέξιμα τοῖς τέκνους παρὰ
 χη. ἵνα φράς ἡ σέ ται βίον, ὡς αὐτὸν καὶ τοῦτον ἀποβλέποντες, ἀπο-
 φράσονται τῆς αἰχρῶν ἔργων καὶ λόγων.

Ὡς οὖν πῶς τοῖς ἀμαρτάνουσιν υἱοῖς ὀπιτημύνητε, τῶς αὐτοῖς
 ἀμαρτήμασι περὶ πικρῶν, ὅτι τὰ ἐκείνων ὀνόματι λαμβάνουσι
 ἑαυτῶν κατήγοροι γινώσκοντες. οἱ δὲ ὅλως φαύλως ζῶντες, οὐδὲ
 τοῖς θάλοις παρρησιᾷ ἀγνοοῦν ὀπιτημῶν, μή τι γὰρ δὴ τοῖς υἱοῖς.
 Χωρεῖς ὅ τῆτι, γίνονται δὲ αὐτοῖς τῶν ἀδικημάτων σύμβουλοι
 καὶ διδασκαλοὶ.

Ὅτι γὰρ γέροντες εἰσι ἀναιχμῶν τοι, ἐνταῦθα δὲ αἰχρῶν καὶ νέας
 ἀναιχμῶν τας (ἡ). Περὶ γὰρ οὗτοῦ εἰς ἡ τῶν τέκνων σφοδρισμοὶ,
 πᾶσι δὲ ὅσα φροσύνην ὀπιτημῶν ἐκζητοῦντας ἡ Εὐρυδίκην, ἡ
 περὶ Γλυκερίου καὶ τριβόρβαρος, ὅμως δὲ τῇ μαθήσει ἡ τέκνων,
 ὅτι τῇ ἐκείνης ἡ ψατο παρὰ εἰας. ἰκανῶς ὅ αὐτῆς τῶν φιλο-
 τεκνῶν σημαίνει τὴν ἐπιχρησιν, ὡς ἀνιῶν καὶ ἡ μέσας.

Εὐρυδίκη Γερραπολῆτις, ἡ δὲ ἀνιῶν καὶ.

Μέσας εἰς τὸν ψυχῆ ἐλῶσα πόσον.

Γεράμματα γὰρ μνημεῖα λέγονται μήτηρ γαλαῖα.

Παῖδων ἡρώωνται, ἡ ἐκ τῶν μαθητῶν.

Τὸ μὲν οὖν πᾶσι τοῖς φρονηματικῶς συμπεριλαβόν, ἀ-
 χῆς ἴσως, ὅ παρρησιᾶς ἔργον ὅτι, τὸ ὅτι πλείους.

ἐκζητοῦν, καὶ αὐτὸ μὲν ἀμμοειδῶς δὲ ὁμοῖον.

ἔστι, καὶ πολλὰς ὀπιτημῶν, ἀνιῶν.

ὅτι οὖν ἀνιῶν τῇ φύσει.

καθίστηται.

ΤΕΛΟΣ

LVCIANI CVPIDO.

Τ' δ' ἄ ποτιω̃ Ερως, τοῦ μὲν
ἄλλου δαῖς κατακρίνω α-
παιδας, τ' Διὰ, τ' Γ' οὐδ' ἴδω,
τ' Αὔρα, τ' Η' ρου, ἐμὲ δ'
μυτίρα, μόνος ὃ ἀπὶ γ' τ'
Α' δ' ἴωας, καὶ ἐπ' ἐκείνους
ἄπυρος μὲν σοὶ ἢ δαῖς, κατὰ
ὃ ὄϊσιν ἢ φαρίττα, σὺ δ'
αὐτοῦς εἶ, καὶ αὐτοῦς. Ερ.
δίδια, ὦ μήτερ, αὐτῶν. φο-

βιστὰ γ' ὄϊ, καὶ χαρτὴν, καὶ δ' ἴωας ἀνδ' εἰκὴ, ὁπόταν οὐκ εἴτενα-
μῆρας τὸ τῆξον ἴω ἐπ' αὐτῶν, ὅππῃ σὺς τ' λόφον, ἐκπλήτῃ με,
καὶ ὑποδύμος γίνομαι, καὶ ὑπορρεῖ μοῦ τὰ τοξόμματα ἐν τῷ
χίρῳ. Αφρ. ὁ δ' ἴωας γ' ἢ φοβερὸς τερρὺς ὡς, καὶ ὅμως ἀφωπλί-
σας αὐτὸν, καὶ πνίκεται. Ερ. ἀλλ' ἐκεῖνος ἐκὼν φερσίσταί με, καὶ
φερσικαλεῖται. ἢ Α' δ' ἴωας ὃ ὑφ' ἔχεται αἰεὶ, καὶ πότε ἰγὼ μὲν
ἄλλως παρὶ πῶν, πλησίον ἔχων τῶν λαμταλα. ἢ δ' ἴωας, εἰ μὲν
φέρσει, φησὶ, καὶ τὸν πατέρα, τῷ δ' ορατῷ σὺ διατείρασαι, ἢ τῷ
ποδὸς λαβομένη, καὶ ἐς τὸν τῶν καὶ ἰμβυλοῦσαι, ἢ αὐτὴ δια-
σπασμένη διαφθέρει. πολλὰ τοιαῦτα ἠπεύλησεν, καὶ ὁρᾷ δ' ἢ
δρῶν, καὶ ὅππῃ τῷ γήθας ἔχει πρόσωπόν τι φοβερὸν. ἐχίδνης καὶ ε-
καμον, ὅφρ' ἰγὼ μέλισται δίδια. μορμολύπηται γ' με, καὶ φέυ-
γω, ὅταν ἴδω αὐτὸν. Αφρ. ἀλλὰ τῶν μ' Α' δ' ἴωας δίδιας, ὡς φησὶ,
καὶ

LUCIANI CUPIDO.

καὶ γὰρ γόνα, καὶ ταῦτα, μὴ εὐκνηθεὶς ἡ καρδίαν σου διδόν, καὶ δὲ μὴ
 σαρδία τί σοι ἔτρωτοι καὶ ἔξω βελῶν εἰσίν; ἢ κακεῖνα λόφου
 ὀφθαλμοί, καὶ γόνατας προβαίνουσι; Ερ. αἰδοῦμαι αὐτὰς, ὅτι μήτηρ,
 σημαὶ γὰρ εἰσι, καὶ αἰεὶ τὶ φοβητίζουσι, καὶ αὖτις ὀδῶν ἔχουσι, καὶ ἐγὼ
 παρίσταμαι πολλάκις αὐταῖς, καὶ ἡμέτερος ὑπὸ τῷ μέλει. Αφρ. ἰα
 καὶ ταῦτα, ὅτι σημαὶ, ὅτι ἄρρητοι τίνος ἔνεκα ἔπιπροσέχει; Ερ.
 τοῦ μὲν ὅλον ἔσθ' ἐκταλαβεῖν ἀντὶ τῶν ὀντων, φεύγοντες οἱ δὲ δια τῶν
 ὄντων. εἴ τα καὶ ἰδίον τινα ἔσονται ἢ δὴ ἰσά. Αφρ. τίος, ὅτι τέκνον;
 Ερ. θύρα καὶ ἰσάσαν, καὶ κερῶν αἰρεῖν τι διακυστα, καὶ ἔσται
 τοξότης, καὶ ὅλος ὡς τῶν ταύτων ἐστὶν ἰσά, ἵπτι τὴν αἰσθη-
 ρὸν αὐτῆς, καὶ τοι τοξότην αὐτὸν ὄντα, καὶ ἰσά-
 ἔσται. Αφρ. οἶδα, ὅτι τέκνον, πολλὰ
 αἰεῖται ἐτόξευσται.

Eris autem talis si lucra quidem esse existi-
mes ꝑ quæ bene audies sed non ꝑ quæ ab-
undabis. Ira autem si consimiliter habeas
erga peccantes ut erga teipsum peccantem,
et alios habere æquum censueris. ^{In} iucun-
dis autem si turpe putes famulis impera-
re, volutatibus servire. In molestis autem
sialiorum infortunia aspicias & teipsum,
ut homo existens submoneas. Magis ser-
va verborum quam pecuniarū deposita,
oportet enim bonos viros mores iure ju-
rando fideliores, videre præbentes.
Convenire puta improbis diffidere quem-
admodum bonis credere. De arcanis tuis
nulli dic, nisi se pariter conducat actio-
nes silere tibiꝑ dicendi et illis audien-
tibus.